

## TESTE GRILĂ: DREPT PENAL, 2025

1. Infracțiunile prevăzute la art. 233 Cod penal (Vânatul ilegal) și art. 234 Cod penal (Îndeletnicirea ilegală cu pescuitul, vânatul sau cu alte exploataări ale apelor):
  - a. au aceleași condiții obiective de incriminare
  - b. pot fi comise doar cu intenție
  - c. au, ambele, subiect special (calificat)
2. Este posibilă pregătirea, dar ea nu se pedepsește în cazul infracțiunii de:
  - a. tăiere ilegală a vegetației forestiere (art. 231 Cod penal)
  - b. distrugere sau deteriorare a masivelor silvice (art. 232 Cod penal)
  - c. îndeletnicire ilegală cu pescuitul, vânatul sau cu alte exploataări ale apelor (art. 234 Cod penal)
3. Limita minimă a prejudiciului pentru a exista infracțiunea de la art. 234 Cod penal (Îndeletnicirea ilegală cu pescuitul, vânatul sau cu alte exploataări ale apelor) trebuie să depășească:
  - a. 200 unități convenționale
  - b. 300 unități convenționale
  - c. 500 unități convenționale
4. Proporțiile deosebit de mari prevăzute de art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal se referă la parametrii:
  - a. valorici ai obiectului material sau produsului infracțiunii
  - b. cantitativi ai urmărilor prejudiciabile
  - c. calitativi ai modalității de săvârșire a infracțiunii
5. La încadrarea juridică, în contextul art. 236 Cod penal (Fabricarea sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false), contează:
  - a. numărul de exemplare de semne bănești sau titluri de valoare fabricate
  - b. scopul fabricării semnelor bănești sau a titlurilor de valoare
  - c. proporțiile prejudiciului cauzat
6. În conținutul infracțiunii prevăzută de art. 236 Cod penal (Fabricarea sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false) intră:
  - a. alterarea unei bancnote de 100 lei și punerea ei în circulație
  - b. fabricarea de obligațiuni cu scopul de a le vinde
  - c. deținerea unor bancnote false, primite ca rest, fără intenția de a le folosi
7. În accepțiunea art. 236 Cod penal (Fabricarea sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false), „fabricarea” semnifică:
  - a. doar contrafacerea
  - b. doar alterarea
  - c. contrafacerea sau alterarea
8. În cazul coautoratului la infracțiunea de fabricare sau punere în circulație a cardurilor sau a altor instrumente de plată false (art. 237 Cod penal), rezoluția infracțională comună se poate forma:
  - a. doar anticipat momentului săvârșirii infracțiunii
  - b. doar concomitent cu momentul săvârșirii infracțiunii
  - c. atât anticipat, cât și concomitent cu momentul săvârșirii infracțiunii
9. Infracțiune cu componență formală constituie:
  - a. art. 237 Cod penal (Fabricarea sau punerea în circulație a cardurilor sau a altor instrumente de plată false)
  - b. art. 238 Cod penal (Dobândirea creditului, împrumutului sau despăgubirii/indemnizației de asigurare prin înșelăciune)

c. art. 239 Cod penal (Încălcarea regulilor de creditare, politicilor de acordare a împrumuturilor sau regulilor de acordare a despăgubirii/indemnizației de asigurare)

10. Încălcarea regulilor de creditare, politicilor de acordare a împrumuturilor sau regulilor de acordare a despăgubirii/indemnizației de asigurare (art. 239 Cod penal) este, în toate cazurile, o infracțiune:

- a. prelungită
- b. continuă
- c. de rezultat

11. Acoperirea integrală a prejudiciului material cauzat prin dobândirea creditului, împrumutului sau despăgubirii/indemnizației de asigurare prin înșelăciune (art. 236 Cod penal):

- a. absolvă de răspundere penală
- b. constituie circumstanță atenuantă legală
- c. constituie circumstanță atenuantă judiciară

12. Pentru a reține la încadrare infracțiunea de contrabandă în variantă-tip (art. 248 alin. (1) Cod penal), este necesar ca valoarea mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova sau scoase de pe teritoriul Republicii Moldova în condițiile expuse în norma de incriminare să depășească:

- a. 4000 unități convenționale
- b. 8000 unități convenționale
- c. 16000 unități convenționale

13. Are corespondență în plan contravențional:

- a. fabricarea sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false (art. 236 Cod penal)
- b. spălarea banilor (art. 243 Cod penal)
- c. contrabanda (art. 248 Cod penal)

14. În contextul infracțiunii prevăzute la art. 256 Cod penal (Primirea unei remunerații ilicite pentru îndeplinirea lucrărilor legate de deservirea populației), remunerația poate fi:

- a. exclusiv patrimonială
- b. exclusiv nepatrimonială
- c. atât patrimonială, cât și nepatrimonială

15. Pentru a reține la încadrare infracțiunea de practicare ilegală a activității financiare în variantă-tip (art. 241<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal), este necesară producerea daunelor în proporții:

- a. considerabile
- b. mari
- c. deosebit de mari

16. Infracțiunea de spălare a banilor (art. 243 Cod penal):

- a. este indisolubil legată de o infracțiune principală (predicat)
- b. poate fi comisă și cu sine-încredere exagerată
- c. este întotdeauna producătoare de urmări prejudiciabile

17. Persoana juridică nu poate fi subiect al infracțiunii prevăzută la:

- a. art. 239<sup>1</sup> Cod penal (Gestiunea defectuoasă sau frauduloasă a băncii, a societății de investiții, a societății de asigurări)
- b. art. 241 Cod penal (Practicarea ilegală a activității de întreprinzător)
- c. art. 243 Cod penal (Spălarea banilor)

18. Practicarea ilegală a activității de întreprinzător (art. 241 Cod penal) constituie o infracțiune cu componentă:

- a. formală
  - b. materială
  - c. formal-materială
19. În cazul contrabandei cu mărfuri accizate (art. 248<sup>1</sup> Cod penal):
- a. persoana juridică poate fi subiect al infracțiunii
  - b. este necesară producerea de urmări de ordin patrimonial
  - c. forma de vinovăție poate fi imprudența
20. Poate fi comisă cu intenție indirectă:
- a. încălcarea regulilor de creditare, politicilor de acordare a împrumuturilor sau regulilor de acordare a despăgubirii/indemnizației de asigurare (art. 239 Cod penal)
  - b. spălarea banilor (art. 243 Cod penal)
  - c. primirea unei remunerații ilicite pentru îndeplinirea lucrărilor legate de deservirea populației (art. 256 Cod penal).
21. Infracțiune cu componentă formală constituie:
- a. încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport (art. 264 Cod penal)
  - b. conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe (art. 264<sup>1</sup> Cod penal)
  - c. punerea în exploatare a mijloacelor de transport cu defecte tehnice vădite (art. 265 Cod penal).
22. La infracțiunea de falsificare a elementelor de identificare a autovehiculelor în variantă-tip (art. 276 alin. (1) Cod penal):
- a. legea penală prevede cerința unui scop special
  - b. metoda de comitere a infracțiunii constituie semn obligatoriu al laturii obiective
  - c. subiectul infracțiunii este calificat (special)
23. Nu are corespondență în plan contravențional:
- a. încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport (art. 264 Cod penal)
  - b. desfășurarea curselor ilegale (art. 264<sup>2</sup> Cod penal)
  - c. părăsirea locului accidentului rutier (art. 266 Cod penal)
24. La infracțiunea de încălcare a regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației (art. 269 Cod penal), tentativa:
- a. nu este posibilă în nicio împrejurare
  - b. este posibilă și se pedepsește cu o pedeapsă ce nu depășește jumătate din maximul prevăzut de art. 269 Cod penal
  - c. este posibilă și se pedepsește cu o pedeapsă ce nu depășește trei pătrimi din maximul prevăzut de art. 269 Cod penal
25. Încălcarea regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației de către persoana care conduce o motoretă în vârstă de 15 ani, soldată cu decesul unui pieton:
- a. nu întrunește elementele componente ale infracțiunii prevăzute la art. 269 Cod penal
  - b. întrunește elementele componente ale infracțiunii prevăzute la art. 269 Cod penal
  - c. întrunește elementele componente ale infracțiunii prevăzute la art. 149 alin. (1) Cod penal
26. Nu reprezintă consecință a infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport (art. 264 Cod penal):
- a. vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății
  - b. vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății

c. vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății

27. În cazul infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport (art. 264 Cod penal), făptuitorul manifestă față de urmările prejudiciabile survenite:

- a. doar imprudență
- b. doar intenție
- c. intenție sau imprudență

28. Favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii de falsificare a elementelor de identificare a autovehiculelor (art. 276 Cod penal):

- a. generează răspundere penală în conformitate cu art. 323 alin. (1) Cod penal
- b. nu constituie infracțiune
- c. poate fi imputată și celui care a participat în calitate de organizator al infracțiunii de falsificare a elementelor de identificare a autovehiculelor

29. La infracțiunea de banditism (art. 283 Cod penal), forma de vinovăție cerută de lege este:

- a. intenția directă sau indirectă
- b. intenția directă calificată prin scop
- c. dubla formă de vinovăție

30. În cazul infracțiunii de dezordini în masă (art. 285 Cod penal):

- a. nu este posibilă pregătirea
- b. este posibilă participația complexă
- c. nu este posibilă participația simplă

31. Infracțiunea de banditism (art. 283 Cod penal) se consideră consumată din momentul:

- a. organizării bandei armate, chiar dacă n-a fost săvârșit niciun atac asupra persoanelor fizice sau juridice
- b. atacului asupra persoanelor fizice sau juridice
- c. survenirii unor consecințe determinate

32. Semn obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii de huliganism (art. 287 Cod penal) constituie:

- a. timpul comiterii faptei
- b. ambianța comiterii faptei
- c. modul comiterii faptei

33. La infracțiunea de vandalism în variantă-tip (art. 288 alin. (1) Cod penal), pregătirea:

- a. este posibilă, însă nu se pedepsește
- b. este posibilă și se pedepsește
- c. nu este posibilă în nicio împrejurare

34. Crearea sau conducerea unei organizații criminale (art. 284 Cod penal) este o infracțiune:

- a. materială
- b. formală
- c. complexă

35. Linia de demarcație dintre infracțiunea prevăzută la art. 287 Cod penal (Huliganismul) și cea de la art. 288 Cod penal (Vandalismul) constă în:

- a. timpul comiterii faptei
- b. motivul comiterii faptei
- c. tipul și forma de vinovăție

36. Banda armată este o specie a:
- grupului criminal organizat
  - organizației criminale
  - organizației de tip „mafiot”
37. Prin „opunere de rezistență”, în sensul art. 287 Cod penal, se are în vedere:
- ignorarea cerințelor persoanelor care curmă actele huliganice
  - împotrivirea concludentă față de persoanele care curmă actele huliganice
  - intervenția fizică față de persoanele care curmă actele huliganice
38. Reieșind din dispoziția art. 287 Cod penal, huliganismul nu poate fi:
- săvârșit în baza unor relații ostile dintre victimă și făptuitor
  - habitual
  - nepopulat
39. Între art. 290 Cod penal (Purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea, modificarea construcției ori a marcajului sau comercializarea ilegală a armelor ori a munițiilor, a componentelor esențiale ale armelor, precum și sustragerea acestora) și art. 283 Cod penal (Banditismul) există o concurență dintre:
- o normă generală și una specială
  - o normă parte și o normă întreg
  - două norme speciale
40. Linia de demarcație dintre infracțiunea de huliganism (art. 287 Cod penal) și contravenția de huliganism nu prea grav (art. 354 Cod contravențional) rezidă în:
- modul comiterii faptei
  - consecințele ce rezultă din fapta comisă
  - prezența acțiunilor adiacente
41. Păstrarea neglijentă a armelor de foc și a munițiilor (art. 291 Cod penal) constituie o infracțiune:
- ușoară
  - mai puțin gravă
  - gravă
42. Acțiunile care dezorganizează activitatea penitenciarelor (art. 286 Cod penal) constituie infracțiune cu componență:
- materială
  - formală
  - formal-materială
43. Purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea, modificarea construcției ori a marcajului sau comercializarea ilegală a armelor ori a munițiilor, a componentelor esențiale ale armelor, precum și sustragerea acestora (art. 290 Cod penal) se realizează în formă agravată, dacă sunt săvârșite:
- de două sau mai multe persoane
  - prin amenințare cu aplicarea violenței
  - cu folosirea situației de serviciu
44. Subiectul infracțiunii nu dispune de calități speciale în cazul:
- tragerii cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate (art. 306 Cod penal)
  - reținerii sau arestării ilegale (art. 308 Cod penal)
  - denunțării false sau plângerii false (art. 311 Cod penal)

45. Sintagma prevăzută la art. 307 alin. (1) Cod penal „cu bună-știință” relevă că făptuitorul pronunțării unei hotărâri, decizii, încheierii sau ordonanțe cu încălcarea legii:
- cunoaște despre faptul că adoptă un act judecătoresc cu încălcarea normelor legale imperative
  - cunoaște cu certitudine despre faptul că adoptă un act judecătoresc cu încălcarea normelor legale imperative
  - conștientizează semnificația socială a faptei pe care o săvârșește
46. Subiect al infracțiunii de tragere cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate poate fi:
- ofițerul de investigație
  - procurorul
  - judecătorul
47. Scopul special al infracțiunii de pronunțare a unei hotărâri, sentințe, decizii, încheieri sau ordonanțe cu încălcarea legii (art. 307 Cod penal) constituie:
- favorizarea sau defavorizarea unei persoane
  - obținerea unui avantaj injust
  - obținerea unei remunerații ilicite
48. Persoanele fizice care au vârsta între 14 și 16 ani sunt pasibile de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de:
- art. 312 alin.(2) lit. b) Cod penal – declarația mincinoasă, concluzia falsă sau traducerea incorectă săvârșită din interes material
  - art. 317 alin. (2) lit. c) Cod penal – evadarea din locurile de deținere însoțită de aplicarea violenței
  - art. 318 alin. (2) Cod penal – înlesnirea evadării de o persoană cu funcție de răspundere cu folosirea situației de serviciu
49. Neexecutarea hotărârii instanței de judecată (art. 320 Cod penal):
- poate fi comisă și din imprudență
  - poate fi comisă și cu intenție indirectă
  - ia forma unei infracțiuni continue
50. Infracțiunea de falsificare a probelor (art. 310 Cod penal) poate fi comisă:
- doar de către un subiect special
  - de către orice persoană responsabilă care are vârsta de tragere la răspundere penală
  - din imprudență
51. Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii, încheieri sau ordonanțe contrare legii (art. 307 alin. (1) Cod penal):
- poate fi comisă și de către judecătorii Curții Constituționale
  - are la bază, în mod obligatoriu, un scop special
  - poate fi comisă și de către arbitri aleși sau numiți să soluționeze prin arbitraj un litigiu
52. Linia de demarcație dintre infracțiunea prevăzută la art. 309 Cod penal (Constrângerea de a face declarații) și cea de la art.166<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal (Tortura) rezidă în:
- forma și tipul de vinovăție
  - modalitatea componentei infracțiunii
  - ambianța comiterii infracțiunii
53. Constrângerea de a face declarații (art. 309 Cod penal):
- este o infracțiune complexă care poate absorbi infracțiunile de tratament inuman sau degradant (art. 166<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal)
  - se reține doar dacă făptuitorul își îndreaptă activitatea infracțională împotriva martorului, expertului, traducătorului sau interpretului

c. este o infracțiune imprescriptibilă

54. Transmiterea ilegală a obiectelor sau substanțelor interzise persoanelor deținute în instituțiile penitenciare, deținerea sau folosirea pe teritoriul penitenciarului de către persoanele deținute a unor astfel de obiecte sau substanțe (art. 322 Cod penal) vizează:

- a. doar forma intenției directe
- b. forma intenției directe sau indirecte
- c. forma intenției sau imprudenței

55. Amestecul în înfăptuirea justiției și în urmărirea penală (art. 303 Cod penal), după obiectul juridic ocrotit, este o infracțiune:

- a. care aduce atingere activității de serviciu
- b. contra justiției
- c. contra autorităților publice

56. Infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu (art. 327 Cod penal), în toate cazurile, este:

- a. prelungită
- b. continuă
- c. de rezultat

57. La infracțiunea de neglijență în serviciu (art. 329 Cod penal):

- a. participația este posibilă numai sub forma instigării și complicității
- b. participația este posibilă sub toate formele
- c. nu este posibilă participația penală

58. Omisiunea cu rea-voință a contabilizării unei plăți, săvârșită în scopul disimulării sau tăinerii unor acte de corupție, constituie:

- a. spălarea banilor (art. 243 Cod penal)
- b. evaziune fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor (art. 244 Cod penal)
- c. fals în documente contabile (art. 335<sup>1</sup> Cod penal)

59. Urmările prejudiciabile prevăzute la alin. (1) art. 328 Cod penal (Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu) au o natură:

- a. exclusiv patrimonială
- b. exclusiv nepatrimonială
- c. atât patrimonială, cât și nepatrimonială

60. Printre altele, în cazul infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu (art. 327 Cod penal), interesul material:

- a. constituie semn secundar cu relevanță la încadrare
- b. constituie semn secundar fără relevanță la încadrare
- c. nu poate constitui în niciun caz motivul infracțiunii

61. Linia de demarcație dintre lit. d) alin. (2) art. 190 Cod penal (Escrocheria săvârșită cu folosirea situației de serviciu), pe de o parte, și art. 335 Cod penal (Abuzul serviciu), pe de altă parte, constă în:

- a. scopul activității infracționale
- b. motivul activității infracționale
- c. subiectul infracțiunii

62. Fapta prejudiciabilă a infracțiunii de fals în documente contabile, realizată prin omisiunea cu rea-voință a contabilizării unei plăți (art. 335<sup>1</sup> Cod penal), poate fi realizată:

- a. doar prin acțiune
- b. doar prin inacțiune

- c. atât prin acțiune, cât și prin inacțiune
63. La infracțiunea de corupere politică activă (art. 325<sup>1</sup> Cod penal):
- participația este posibilă numai în forma instigării și complicității
  - participația este posibilă în toate formele
  - nu este posibilă participația penală
64. Exercitarea atribuțiilor în sectorul public în situație de conflict de interese (art. 326<sup>1</sup> Cod penal) este o infracțiune cu componentă:
- formală
  - materială
  - forma-materială
65. Spre deosebire de traficul de influență (art. 326 Cod penal), coruperea pasivă (art. 324 Cod penal) este o infracțiune:
- cu subiect special
  - cu scop special
  - cu dublă formă de vinovăție
66. Nesatisfacerea solicitării unei persoane, astfel încât aceasta să fie nevoită să transmită remunerația ilicită în cuantum de 2.000 lei către persoana publică, pentru a evita lezarea unor interese legitime sau nelegitime:
- constituie un caz particular de extorcare a remunerației ilicite (art. 324 alin. (4) lit. a) Cod penal)
  - constituie un caz particular de pretindere a remunerației ilicite (art. 324 alin. (1) Cod penal)
  - nu constituie infracțiune
67. Primirea remunerației ilicite în cazul infracțiunii de corupere politică pasivă (art. 324<sup>1</sup> CP), este o acțiune:
- bilaterală
  - unilaterală
  - subsidiară
68. În cazul infracțiunii de trafic de influență (art. 326 Cod penal), persoana cu funcție de demnitate publică este:
- subiect al infracțiunii
  - victimă a infracțiunii
  - factorul de decizie față de care făptuitorul are sau susține că are influență
69. Nu este persoană cu funcție de demnitate publică, în sensul alin. (3) art. 123 Cod penal, și, prin urmare, nu poate fi subiect al infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) Cod penal:
- rectorul unei instituții publice de învățământ
  - pretorul
  - vice-pretorul
70. Avantajul pe care făptuitorul intenționează să-l dobândească prin săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă (art. 324 Cod penal) este de ordin:
- exclusiv patrimonial
  - exclusiv nepatrimonial
  - atât patrimonial, cât și nepatrimonial
71. În cazul acceptării remunerației ilicite de către corupt (art. 324 Cod penal), inițiativa actului de corupție aparține:
- coruptului
  - corupătorului

c. unui terț

72. Minorul în vârstă de 16 ani nu poate fi subiect al infracțiunii de la:

- a. art. 324 Cod penal (Corupere pasivă)
- b. art. 325 Cod penal (Corupere activă)
- c. art. 326 Cod penal (Traficul de influență)

73. Obiectul remunerației ilicite a infracțiunii de la art. 333 Cod penal (Luarea de mită):

- a. cunoaște o limită inferioară legalmente consacrată
- b. nu cunoaște o limită inferioară legalmente consacrată
- c. se referă strict la foloase patrimoniale injuste

74. Infracțiunea de îmbogățire ilicită (art. 330<sup>2</sup> Cod penal) nu poate fi imputabilă unei persoane:

- a. cu funcție de răspundere
- b. publice
- c. cu funcție de demnitate publică

75. Pentru a opera răspunderea penală în temeiul art. 330<sup>2</sup> alin. (1) Cod penal (Îmbogățire ilicită în variantă-tip), valoarea bunurilor dobândite în mod ilicit trebuie să depășească:

- a. 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei
- b. 30 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei
- c. 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

76. Obținerea frauduloasă a mijloacelor din fonduri externe (art. 332<sup>1</sup> Cod penal) este, în toate cazurile, o infracțiune:

- a. continuă
- b. prelungită
- c. de rezultat

77. Pentru a reține la încadrare infracțiunea de neglijență în serviciu în variantă-tip (art. 329 alin. (1) Cod penal), este necesară producerea daunelor în proporții:

- a. mici
- b. considerabile
- c. mari

78. Are corespondent în Codul contravențional:

- a. coruperea politică pasivă (art. 324<sup>1</sup> Cod penal)
- b. traficul de influență (art. 326 Cod penal)
- c. neglijență în serviciu (art. 329 Cod penal)

79. Falsul în acte publice (art. 332 Cod penal):

- a. constituie o infracțiune formală
- b. se comite de către un subiect general
- c. se poate comite și cu intenție indirectă

80. Pentru a reține la încadrare infracțiunea de abuz de serviciu în variantă-tip (art. 335 alin. (1) Cod penal), este necesară producerea daunelor în proporții:

- a. mici
- b. considerabile
- c. mari

81. Linia de demarcație dintre infracțiunea de neglijență în serviciu (art. 329 Cod penal) și contravenția de neglijență în serviciu (art. 312<sup>2</sup> Cod contravențional) rezidă în:

- a. urmările prejudiciabile
- b. timpul comiterii faptei
- c. forma și tipul de vinovăție

82. Infracțiunea prevăzută la art. 349 Cod penal (Amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească), nu poate fi comisă cu scopul:

- a. sistării activității de serviciu a victimei
- b. schimbării caracterului activității în interesul celui care amenință sau al altei persoane
- c. obținerii unor avantaje cu caracter patrimonial

83. Infracțiunea de samavolnicie (art. 352 Cod penal) se deosebește de contravenția de samavolnicie (art. 335 Cod contravențional) prin:

- a. urmările prejudiciabile
- b. tipul și forma de vinovăție
- c. timpul comiterii faptei.

84. Includerea intenționată a unor date incomplete sau false, neincluderea intenționată a unor date în declarația de avere și interese personale (art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal) pot fi comise de către:

- a. un declarant de avere, în sensul art. 3 al Legii nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale
- b. orice persoană responsabilă care are vârsta de tragere la răspundere penală
- c. o persoană cu funcție de demnitate publică, în mod exclusiv

85. Pentru a opera răspunderea penală în temeiul art. 360 alin. (2) Cod penal (Luarea, sustragerea, tănuirea, degradarea, distrugerea sau păstrarea actelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice), făptuitorul trebuie să urmărească:

- a. limitarea libertății persoanei
- b. obținerea unui avantaj patrimonial
- c. sinuciderea victimei

86. Faptele de degradare sau distrugere a documentelor (alin. (1) art. 360 Cod penal) sunt comise:

- a. în toate cazurile de un subiect special
- b. de un subiect general
- c. din intenție sau din imprudență

87. Folosirea unui permis de conducere auto falsificat în mod sistematic constituie:

- a. o singură infracțiune de folosire a documentelor oficiale (art. 361 alin. (1) Cod penal) în formă simplă
- b. o singură infracțiune de folosire a documentelor oficiale (art. 361 alin. (1) Cod penal) în formă prelungită
- c. un concurs real dintre atâtea infracțiuni de folosire a documentelor oficiale câte acțiuni efective de folosire au fost realizate

88. Obiect material ori produs al infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal (Confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale, a imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false) poate constitui:

- a. o recipisă semnată de particulari
- b. un contract semnat între două persoane fizice, nefiind autentificat notarial
- c. licența de exercitare a profesiei de avocat

89. Organizarea intrării ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este cetățean sau rezident al acelui stat, prin eludarea de controlul efectuat la trecerea frontierei de stat, în lipsa scopului obținerii direct sau indirect a unui folos financiar sau material:

- a. constituie organizarea infracțiunii de trecere ilegală a frontierei de stat (art. 362 raportat la alin. (3) art. 42 Cod penal)
- b. constituie infracțiune de organizare a migrației ilegale (art. 362<sup>1</sup> Cod penal)
- c. nu atrage răspundere penală

90. La infracțiunea de organizare a migrației ilegale (art. 362<sup>1</sup> Cod penal) forma de vinovăție cerută de lege este:

- a. intenția directă sau indirectă
- b. intenția directă calificată prin scop
- c. dubla formă de vinovăție

## BIVOL

91. Legea penală este reglementată:

- a. de Codul penal, hotărârile și ordonanțele Guvernului, precum și hotărârile Parlamentului
- b. doar de Codul penal
- c. de hotărârile și ordonanțele Guvernului, precum și hotărârile Parlamentului

92. Codul penal este actul legislativ care cuprinde:

- a. norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile generale ale dreptului penal
- b. norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile speciale ale dreptului penal
- c. norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile generale și speciale ale dreptului penal, care determină faptele ce constituie infracțiuni și prevede pedepsele ce se aplică

93. Scopul legii penale, așa cum este acesta prevăzut de Codul penal, este:

- a. sancționarea exclusivă a faptelor antisociale prin aplicarea pedepsei privative de libertate, fără a ține cont de valorile fundamentale ocrotite
- b. apărarea împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept, având totodată ca scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni
- c. instituirea unui cadru sancționator orientat, în principal, spre menținerea respectului față de autoritatea statului, prin aplicarea pedepselor ca mijloc de constrângere generală

94. Dacă instanța de judecată ar încerca să extindă prin analogie conținutul unei norme penale pentru a sancționa o faptă neprevăzută expres în Cod, aceasta ar încălca:

- a. principiul caracterului personal al răspunderii penale
- b. principiul legalității
- c. principiul democratismului

95. Principiul umanismului în aplicarea legii penale se reflectă prin:

- a. instituirea unor sancțiuni severe menite să producă suferințe fizice făptuitorului și să intimideze întreaga societate
- b. consacrarea protecției prioritare a persoanei ca valoare supremă a societății, garantarea drepturilor și libertăților acesteia și excluderea oricărei finalități punitive care ar implica cauzarea suferințelor fizice sau de a leza demnitatea omului, torturi, pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante
- c. justificarea aplicării pedepsei cu caracter umilitor asupra făptuitorului, ca modalitate de restabilire a autorității statului și de echilibrare a ordinii de drept

96. Principiul democratismului în aplicarea legii penale potrivit Codului penal se aplică prin:

- a. recunoașterea dreptului organelor judiciare de a diferenția tratamentul juridic în funcție de apartenența etnică, statutul social sau situația materială a persoanei, dacă împrejurările cauzei o justifică
- b. consacrarea egalității tuturor persoanelor în fața legii penale, fără niciun fel de discriminare, și prin garantarea că apărarea drepturilor unei persoane nu poate fi realizată prin lezarea drepturilor unei alte persoane sau ale colectivității
- c. admiterea unor excepții de la răspunderea penală pentru anumite categorii sociale sau politice, în scopul menținerii echilibrului în relațiile de putere din societate

97. Principiul caracterului personal al răspunderii penale se manifestă:

- a. prin consacrarea faptului că doar persoana care a săvârșit, cu intenție sau din imprudență, o faptă prevăzută de legea penală este susceptibilă de răspundere penală și de aplicarea pedepsei corespunzătoare
- b. prin stabilirea unui regim de răspundere colectivă, care permite sancționarea mai multor persoane dintr-un grup social, chiar dacă nu toate au avut o conduită individual vinovată
- c. și atunci când nu există vinovăție, dar urmările sunt grave

98. Aplicarea principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale presupune:

- a. instituirea posibilității ca o persoană să fie urmărită și sancționată penal de două ori pentru aceeași faptă, dacă aceasta produce urmări deosebit de grave
- b. obligația instanței de a aprecia răspunderea penală, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de persoana făptuitorului și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea
- c. aplicarea automată a aceleiași pedepse tuturor făptuitorilor, indiferent de natura faptei, personalitatea acestora sau împrejurările concrete ale cauzei

99. În aplicarea normei privind acțiunea legii penale în timp, caracterul infracțional al unei fapte și sancțiunea aferentă acesteia se determină prin:

- a. legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, indiferent de modificările ulterioare
- b. legea penală adoptată ulterior, chiar dacă nu era în vigoare la momentul comiterii faptei
- c. hotărârea instanței de judecată, care poate stabili în mod discreționar caracterul și sancțiunea faptei

100. Timpul săvârșirii faptei penale se stabilește la momentul:

- a. survenirii urmărilor prejudiciabile
- b. pronunțării hotărârii instanței de judecată
- c. comiterii acțiunii sau inacțiunii prejudiciabile

101. Care este efectul legii penale care, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea:

- a. poate să nu producă efect retroactiv atunci când este vorba despre infracțiuni contra păcii și securității omenirii ori infracțiuni de război
- b. are efect retroactiv numai în condițiile expres prevăzute de lege
- c. are efect retroactiv în mod general, aplicându-se în toate cazurile

102. Care este efectul juridico-penal atunci când, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea integrală a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, intervine o lege nouă care prevede același tip de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic:

- a. pedeapsa aplicată se menține neschimbată, întrucât legea nouă nu poate produce efecte asupra hotărârilor definitive
- b. sancțiunea aplicată se reduce la noul maxim legal, dacă aceasta depășește limita maximă prevăzută de legea ulterioară pentru infracțiunea săvârșită

c. instanța de judecată este obligată să dispună rejudecarea cauzei pentru a recalifica infracțiunea și a stabili o pedeapsă proporțională cu noua lege

103. Cum se aplică legea penală ulterioară atunci când, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detențiune pe viață și până la executarea ei, intervine o lege care pentru aceeași faptă prevede numai pedeapsa închisorii:

a. pedeapsa detențiunii pe viață se înlocuiește cu maximul pedepsei închisorii prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea respectivă

b. pedeapsa detențiunii pe viață rămâne neschimbată, deoarece hotărârea definitivă nu poate fi modificată prin lege nouă

c. condamnatul este liberat de drept, fără a mai executa nicio pedeapsă, întrucât legea nouă nu mai prevede detențiunea pe viață

104. Cum se aplică legea penală mai favorabilă atunci când, în locul pedepsei închisorii, aceasta prevede exclusiv pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii:

a. pedeapsa închisorii rămâne executorie, însă instanța poate reduce termenul acesteia până la minimul general prevăzut de Codul penal

b. pedeapsa privativă de libertate se transformă automat în liberare necondiționată, indiferent de partea executată și de limitele prevăzute de legea ulterioară

c. pedeapsa privativă de libertate se înlocuiește cu munca neremunerată în folosul comunității, dacă nu există interdicții legale, sau cu amenda, fără a se putea depăși maximul stabilit de legea nouă, ținându-se seama de partea deja executată, care poate conduce la înlăturarea în întregime sau parțială a noii pedepse

105. Regula de bază privind aplicarea legii penale în spațiu pentru persoanele care săvârșesc infracțiuni pe teritoriul Republicii Moldova este:

a. sunt supuse răspunderii penale numai cetățenii Republicii Moldova și apatrizii cu domiciliu permanent

b. toate persoanele care au săvârșit infracțiuni pe teritoriul Republicii Moldova sunt trase la răspundere penală conform Codului penal

c. numai cetățenii străini care nu beneficiază de imunitate diplomatică pot fi trași la răspundere penală

106. Principiul personalității aplicării legii penale în spațiu este funcțional în cazul în care:

a. persoana a săvârșit infracțiunea în afara teritoriului țării și a fost condamnată pe teritoriul statului în care a fost săvârșită infracțiunea

b. persoana a săvârșit infracțiunea peste hotare, însă la momentul depistării acestei infracțiuni se află pe teritoriul Republicii Moldova sau persoana a săvârșit infracțiunea peste hotare și a fost extrădată Republicii Moldova pentru a fi supusă răspunderii penale

c. persoana a săvârșit infracțiunea în afara teritoriului țării noastre și a fost achitată pe teritoriul statului în care a fost săvârșită infracțiunea

107. Cum se stabilește aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise la bordul unei nave maritime sau aeriene înregistrate în Republica Moldova, aflată în afara spațiului acvatic sau aerian al statului:

a. persoana care a săvârșit infracțiunea se supune legii penale a Republicii Moldova, cu excepția cazurilor în care tratatele internaționale prevăd altfel

b. răspunderea penală se stabilește numai conform legislației statului cel mai apropiat de locul săvârșirii infracțiunii

c. infracțiunile comise în asemenea condiții nu pot fi sancționate de Republica Moldova, indiferent de gravitatea lor

108. Care dintre următoarele enunțuri exprimă definiția legală a infracțiunii potrivit Codului penal:

- a. orice faptă contrară normelor de conviețuire socială, indiferent dacă este sau nu prevăzută de lege
- b. o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală
- c. orice comportament imoral, chiar dacă nu produce urmări prejudiciabile

109. O faptă, care întrunește formal elementele prevăzute de lege, nu constituie infracțiune, atunci când:

- a. este lipsită de importanță și nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni
- b. a fost săvârșită din imprudență și nu a produs urmări grave
- c. făptuitorul a reparat integral prejudiciul produs

110. Determinarea gradului prejudiciabil al unei infracțiuni, potrivit Codului penal, se realizează:

- a. în funcție de semnele ce caracterizează obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă ale infracțiunii
- b. prin raportare exclusiv la urmările materiale produse de faptă
- c. doar prin raportare la forma de vinovăție

111. Potrivit art. 16 din Codul penal, clasificarea infracțiunilor se realizează:

- a. în funcție de obiectul juridic special al faptei
- b. în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii
- c. exclusiv în funcție de persoana făptuitorului

112. Faptele pentru care legea penală stabilește pedeapsa maximă cu închisoare de până la 5 ani, inclusiv, sunt încadrate ca:

- a. infracțiuni grave
- b. infracțiuni mai puțin grave
- c. infracțiuni ușoare

113. Infracțiuni excepțional de grave se consideră infracțiunile săvârșite cu intenție, pentru care legea penală prevede:

- a. detențiunea pe viață
- b. închisoare de până la 20 ani, inclusiv
- c. închisoare de până la 25 ani, inclusiv

114. Se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, dacă persoana, care a săvârșit-o, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și:

- a. a dorit survenirea acestor urmări
- b. a admis în mod conștient, survenirea acestor urmări
- c. a prevăzut urmările ei prejudiciabile

115. Se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu două forme de vinovăție, dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii:

- a. se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit survenirea acestor urmări
- b. se produc urmări mai ușoare care, conform legii, atrag reducerea pedepsei penale și care erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit survenirea acestor urmări
- c. se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate

sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă

116. Fapta se consideră săvârșită fără vinovăție, dacă persoana care a comis-o:

a. nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să le prevadă

b. își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, însă nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să le prevadă

c. își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, trebuia sau putea să le prevadă

117. Pragul general de vârstă, de la care persoana fizică devine pasibilă de răspundere penală în conformitate cu Codul penal este de la vârsta de:

a. 14 ani, pentru orice categorie de infracțiuni

b. 16 ani, pentru toate infracțiunile, cu excepțiile prevăzute de lege

c. 18 ani, indiferent de tipul de infracțiune

118. Minorii între 14 și 16 ani sunt trași la răspundere penală:

a. pentru orice faptă prevăzută de legea penală

b. numai pentru infracțiunile expres prevăzute în Codul penal la articolele indicate în art. 21 alin.

(2)

c. doar dacă instanța apreciază că fapta lor a produs urmări grave

119. O persoană fizică se consideră împuternicită cu funcții de conducere în cadrul unei persoane juridice, dacă:

a. deține exclusiv funcții administrative fără drept de decizie

b. are atribuții de reprezentare, de luare a deciziilor sau de exercitare a controlului

c. este simplu angajat fără rol de supraveghere

120. Categoria exclusă expres de la răspunderea penală a persoanei juridice este:

a. organizațiile comerciale internaționale

b. autoritățile publice

c. asociațiile obștești

121. Cum se raportează răspunderea penală a persoanei juridice la răspunderea persoanei fizice care a săvârșit fapta:

a. răspunderea persoanei juridice exclude automat răspunderea persoanei fizice

b. răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei fizice

c. persoana fizică nu mai răspunde dacă există tragerea la răspundere a persoanei juridice

122. Responsabilitatea penală a unei persoane, în sensul Codului penal al Republicii Moldova, se determină prin:

a. posibilitatea de a înlătura urmările prejudiciabile ale faptei după săvârșirea acesteia

b. capacitatea psihologică de a înțelege caracterul prejudiciabil al faptei și de a-și manifesta voința pentru dirijarea acțiunilor proprii

c. aptitudinea exclusiv fizică de a executa dispozițiile legii penale, indiferent de discernământul persoanei

123. În conformitate cu dispozițiile legii penale, nu este pasibilă de răspundere penală persoana care:

- a. în timpul săvârșirii faptei prejudiciabile nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice, a unei tulburări psihice temporare sau a altei stări patologice
- b. a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar și-a reparat ulterior prejudiciul în întregime
- c. a săvârșit o infracțiune sub influența consumului voluntar de alcool sau substanțe psihotrope, având discernământ diminuat

124. Cum este calificată situația unei persoane care a săvârșit o infracțiune ca urmare a unei tulburări psihice constatate prin expertiza medicală, din cauza căreia nu își putea da seama pe deplin de caracterul și legalitatea faptelor sale sau nu le putea dirija în mod deplin:

- a. persoana nu este pasibilă de răspundere penală, fiind considerată în totalitate iresponsabilă
- b. persoana este pasibilă de responsabilitate penală redusă, instanța ținând cont de tulburarea psihică la stabilirea pedepsei sau a măsurilor de siguranță
- c. persoana răspunde penal în mod integral, fără ca instanța să țină cont de starea psihică în momentul individualizării pedepsei

125. Cum se determină momentul în care o infracțiune este considerată consumată potrivit normelor Codului penal:

- a. atunci când fapta a produs urmări grave pentru ordinea publică
- b. atunci când fapta săvârșită întrunește toate semnele constitutive ale componenței de infracțiune
- c. atunci când autorul a fost identificat și trimis în instanța de judecată

126. În ce condiții acțiunile de pregătire constituie temei pentru răspundere penală, conform art. 26 din Codul penal:

- a. pentru orice faptă de pregătire, indiferent de gravitatea infracțiunii, chiar și în cazul infracțiunilor ușoare
- b. numai dacă pregătirea se raportează la infracțiuni mai puțin grave, grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, iar efectul nu s-a produs din cauze independente de voința făptuitorului
- c. doar în situația în care făptuitorul renunță benevol la comiterea faptei și anunță autoritățile despre intenția inițială

127. Potrivit Codului penal, tentativă de infracțiune se consideră:

- a. acțiunea intenționată sau din imprudență îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul
- b. acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul
- c. o faptă lipsită de importanță care nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni conform art. 16 din Codul penal

128. Potrivit Codului penal, infracțiunea unică reprezintă:

- a. orice faptă care se califică concomitent conform dispozițiilor mai multor norme ale legii penale
- b. o acțiune (inacțiune) sau un sistem de acțiuni (inacțiuni) care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale
- c. o faptă lipsită de importanță care nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni conform art. 16 din Codul penal

129. Ce presupune concursul de infracțiuni și care sunt formele sale recunoscute de Codul penal al Republicii Moldova:

- a. concursul de infracțiuni există doar atunci când aceeași persoană comite mai multe infracțiuni de aceeași natură, indiferent de existența unei hotărâri de condamnare definitivă
- b. concursul de infracțiuni presupune săvârșirea de către o persoană a două sau mai multor infracțiuni fără condamnare definitivă pentru vreuna dintre ele și fără expirarea termenului de prescripție, iar acesta poate fi real sau ideal

c. concursul de infracțiuni este limitat exclusiv la situațiile în care persoana săvârșește două sau mai multe infracțiuni de aceeași natură și numai printr-o singură formă de participație

130. Care dintre următoarele situații reprezintă recidivă în sensul Codului penal:

- a. comiterea unei infracțiuni din imprudență de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune intenționată
- b. comiterea cu intenție a unei infracțiuni de către o persoană care are antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită tot cu intenție
- c. comiterea unei contravenții de către o persoană care are antecedente penale pentru o infracțiune intenționată

131. Recidiva se consideră periculoasă atunci când:

- a. persoana, anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă, a săvârșit din nou o infracțiune deosebit de gravă
- b. persoana, anterior fiind condamnată pentru o infracțiune excepțional de gravă, a săvârșit din nou o infracțiune excepțional de gravă
- c. persoana, fiind condamnată pentru o infracțiune excepțional de gravă, a săvârșit până la această condamnare o infracțiune gravă

132. Care dintre următoarele situații reflectă expres starea de legitimă apărare, în sensul Codului penal:

- a. fapta săvârșită pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public
- b. fapta săvârșită în condițiile în care nu există niciun atac direct, imediat, material și real, dar persoana invocă existența unei amenințări ipotetice
- c. fapta săvârșită pentru a evita orice conflict social, chiar în lipsa unei agresiuni îndreptate împotriva persoanei sau interesului public

133. Pentru a putea fi legitimă, apărarea trebuie să fie îndreptată împotriva:

- a. agresorului și instigatorului la agresiune
- b. agresorului și complicei la agresiune
- c. agresorului

134. Apărarea este legitimă atunci când dauna cauzată în procesul legitimei apărări este:

- a. mai mică în raport cu dauna evitată, cea care s-ar fi putut produce
- b. egală sau chiar mai mare în raport cu dauna evitată, cea care s-ar fi putut produce
- c. mai mică, egală sau chiar mai mare în raport cu dauna evitată, cea care s-ar fi putut produce

135. Starea de extremă necesitate este operantă atunci când pericolul se răsfrânge:

- a. numai asupra unui bun material
- b. numai asupra unei persoane
- c. atât asupra unei persoane, cât și asupra unui bun material

136. Pentru aprecierea caracterului inevitabil al pericolului, în cazul stării de extremă necesitate, se ia în calcul:

- a. doar evaluarea dată de instanța de judecată
- b. împrejurările în care a fost nevoită să acționeze persoana și particularitățile psihofizice ale acesteia
- c. doar particularitățile psihofizice ale victimei

137. Riscul se consideră întemeiat, dacă:

- a. persoana care l-a admis a luat măsurile necesare pentru a preveni cauzarea de daune intereselor ocrotite de lege
- b. era îmbinat cu pericolul provocării unui dezastru social

c. a fost soldat cu cauzarea de daune pentru realizarea scopurilor promovate de politica penală a statului.

138. Se consideră participatie cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni:

- a. grave, deosebit de grave și excepțional de grave
- b. intenționate și din imprudență
- c. intenționate

139. În toate formele de participatie penală:

- a. complicele acționează cu intenție
- b. instigatorul acționează din imprudență
- c. autorul acționează numai din imprudență

140. Promisiunea de a-l favoriza pe infractor, făcută anterior comiterii faptei prevăzută de legea penală, dar care nu este îndeplinită:

- a. reprezintă o contribuție de complice
- b. nu reprezintă o contribuție la săvârșirea faptei
- c. constituie faptă de favorizare

141. Autoratul presupune:

- a. săvârșirea nemijlocită a infracțiunii
- b. săvârșirea mijlocită a infracțiunii
- c. săvârșirea nemijlocită sau săvârșirea mijlocită a infracțiunii

142. Autor al infracțiunii poate fi persoana care a săvârșit, nemijlocit:

- a. total, latura obiectivă a componenței infracțiunii
- b. parțial, latura obiectivă a componenței infracțiunii
- c. total sau parțial, latura obiectivă a componenței infracțiunii

143. Dacă autorul comite o faptă mai puțin gravă decât cea la care a fost instigat ori sprijinit, această împrejurare:

- a. poate fi în beneficiul tuturor participanților
- b. va fi în beneficiul tuturor participanților
- c. nu va fi în beneficiul tuturor participanților

144. Infracțiunea se consideră săvârșită de o organizație criminală, dacă a fost comisă:

- a. de un membru al organizației criminale în interesul ei sau de o persoană care nu este membru al organizației respective, la însărcinarea acesteia
- b. de o persoană care este membru al organizației criminale în comun cu o persoană care nu este membru al organizației criminale, dar în lipsa interesului și însărcinării acesteia
- c. de un membru al organizației criminale, dar nu în interesul ei

145. În conformitate cu art. 48 din Codul penal, cum se califică acțiunile autorului care depășesc intenția celorlalți participanți la infracțiune:

- a. se consideră participatie complexă, dar toți participanții răspund penal pentru acțiunile realizate de autor
- b. se consideră exces de autor, dar numai autorul răspunde penal pentru acțiunile necuprinse în intenția celorlalți participanți
- c. se consideră concurs de infracțiuni, pentru care autorul și ceilalți participanți răspund penal pentru acțiunile realizate de autor

146. În ce condiții fapta de favorizare a infractorului sau tăinuirea mijloacelor, instrumentelor, urmelor infracțiunii ori a bunurilor dobândite pe cale criminală atrage răspunderea penală:

- a. în toate cazurile, indiferent dacă fapta a fost promisă din timp sau nu

- b. numai atunci când favorizarea sau tăinuirea nu au fost promise din timp
- c. exclusiv atunci când favorizarea privește infracțiuni excepțional de grave

147. Cum este definită răspunderea penală potrivit Codului penal:

- a. aplicarea directă a pedepsei penale, fără a fi necesară o hotărâre de condamnare
- b. condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege
- c. stabilirea vinovăției persoanei prin actul de acuzare al procurorului

148. Care este temeiul răspunderii penale potrivit Codului penal:

- a. temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii stipulată în legea penală constituie temeiul juridic al răspunderii penale
- b. existența unei bănuieli rezonabile cu privire la implicarea unei persoane într-o activitate ce ar putea prezenta pericol social, chiar și în lipsa constatării unei fapte prejudiciabile concrete
- c. însăși existența unui pericol social, chiar și în lipsa unei fapte prejudiciabile determinate

149. În accepțiunea Codului penal al Republicii Moldova, care este esența juridico-penală a componentei infracțiunii și ce rol fundamental îi atribuie legea:

- a. componenta infracțiunii desemnează totalitatea împrejurărilor de fapt reținute de organul de urmărire penală, care stabilesc pericolul social și constituie fundamentul material al răspunderii penale
- b. componenta infracțiunii constă în totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, reprezentând baza juridică pentru calificarea acesteia potrivit unui articol concret din Codul penal
- c. componenta infracțiunii este echivalentă cu simpla descriere a sancțiunii aplicabile, fără a include elementele obiective și subiective, având un rol pur orientativ în procesul de individualizare a pedepsei

150. În conformitate cu art. 54 din Codul penal, în ce condiții poate fi liberat de răspundere penală un minor care a săvârșit o infracțiune:

- a. în cazul în care minorul, având vârsta de până la 18 ani, a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă și s-a stabilit că poate fi corectat fără a fi supus răspunderii penale
- b. în cazul în care minorul, având vârsta de până la 18 ani, a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, mai puțin gravă sau gravă și s-a stabilit că poate fi corectat fără a fi supus răspunderii penale
- c. exclusiv atunci când minorul a comis o infracțiune excepțional de gravă, dar instanța de judecată consideră că aplicarea unei pedepse ar contraveni principiului umanismului.

151. Care este consecința aplicabilă persoanelor minore liberate de răspundere penală, potrivit art. 54 alin. (1) din Codul penal:

- a. minorilor li se aplică măsuri de constrângere cu caracter educativ, prevăzute de art. 104 din Codul penal
- b. minorii sunt exonerati în totalitate de orice măsuri, fiind considerați reabilitați în fața legii
- c. minorii sunt obligați să execute pedepse neprivative de libertate, cum ar fi amenda sau munca neremunerată în folosul comunității, indiferent de circumstanțe

152. În ce condiții poate fi liberată de răspundere penală o persoană care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă și trasă la răspundere contravențională:

- a. atunci când își recunoaște vina, repară prejudiciul cauzat prin infracțiune și se constată că poate fi corectată fără aplicarea răspunderii penale
- b. atunci când comite o infracțiune deosebit de gravă, dar cooperează cu organul de urmărire penală
- c. atunci când refuză să-și recunoască vina, însă beneficiază de circumstanțe atenuante stabilite de instanța de judecată

153. Care dintre următoarele sancțiuni contravenționale poate fi aplicată persoanelor liberate de răspundere penală conform art. 55 alin. (2) din Codul penal:

- a. privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an
- b. arest contravențional pe un termen de 60 de zile
- c. amendă în mărime de 200 de unități convenționale

154. O persoană care a inițiat o faptă penală poate fi liberată de răspundere penală în temeiul renunțării de bună voie, dacă:

- a. fiind conștientă de posibilitatea consumării infracțiunii, a încetat pregătirea ori acțiunile (inacțiunile) îndreptate nemijlocit spre săvârșirea acesteia și a renunțat benevol și definitiv la ducerea ei până la capăt
- b. a refuzat temporar continuarea faptei, dar își rezervă dreptul de a o relua în viitor
- c. a încetat săvârșirea faptei numai după intervenția organelor de drept sau ca urmare a împiedicării de către o altă persoană

155. Care este situația juridico-penală a organizatorului, instigatorului și complicei în cazul renunțării de bună voie:

- a. organizatorul și instigatorul infracțiunii nu se supun răspunderii penale dacă aceste persoane, printr-o înștiințare la timp a organelor de drept sau prin alte măsuri întreprinse, au preîntâmpinat ducerea de către autor a infracțiunii până la capăt. Complicele infracțiunii nu se supune răspunderii penale dacă a întreprins toate măsurile ce depindeau de el pentru a preîntâmpina comiterea infracțiunii
- b. organizatorul și instigatorul sunt exonerati de răspundere indiferent de măsurile întreprinse, iar complicele este automat exonerat dacă nu a participat direct la actul de executare
- c. organizatorul și instigatorul nu pot fi exonerati niciodată, iar complicele răspunde penal chiar dacă a încercat să prevină comiterea ei

156. Persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală în temeiul căinței active, dacă:

- a. s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune
- b. și-a recunoscut vina în fața instanței de judecată, indiferent dacă a reparat ori nu prejudiciul cauzat
- c. a refuzat să mai participe la alte fapte infracționale, chiar fără a contribui la descoperirea faptei deja săvârșite

157. Persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală în temeiul schimbării situației, dacă:

- a. în urma schimbării situației, se constată că persoana sau fapta săvârșită nu mai prezintă pericol social
- b. instanța apreciază că schimbarea situației politice sau economice justifică aplicarea unei sancțiuni mai blânde
- c. prin schimbarea situației, persoana își asumă public responsabilitatea morală pentru consecințele faptei

158. Suspendarea condiționată a urmăririi penale cu liberarea ulterioară de răspundere penală a persoanei fizice poate fi dispusă:

- a. dacă persoana a săvârșit o infracțiune gravă, dar recunoaște fapta și colaborează cu organele de drept
- b. dacă persoana este pusă sub învinuire pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, își recunoaște vinovăția și nu prezintă pericol social
- c. legea penală nu prevede anumite condiții speciale pentru aplicarea acestei instituții, prin urmare, în toate cazurile, procurorul sau instanța de judecată vor aprecia conform intimei lor convingeri

159. În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. e) din Codul penal, termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală a persoanei care a săvârșit o infracțiune excepțional de gravă este:

- a. 20 de ani de la data săvârșirii infracțiunii
- b. 25 de ani de la data săvârșirii infracțiunii
- c. 15 de ani de la data săvârșirii infracțiunii

160. În cazul infracțiunii continue, termenul de prescripție începe să curgă:

d. de la data încetării activității infracționale ori de la survenirea unui eveniment care împiedică această activitate

e. de la momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire de către organul de urmărire penală

f. de la data primei acțiuni sau inacțiuni prejudiciabile, indiferent de încetarea activității infracționale

161. Prescripția se întrerupe în situația în care:

a. persoana se sustrage de la urmărirea penală sau de la executarea pedepsei

b. cauza penală parvine în instanța de judecată pentru examinare în fond înainte de expirarea termenului de prescripție

c. procurorul emite ordonanță de începere a urmăririi penale *in rem*

162. Aplicarea prescripției față de persoana care a săvârșit o infracțiune excepțional de gravă este decisă:

a. exclusiv de către procuror, prin ordonanță motivată

b. de către instanța de judecată, care poate înlocui detențiunea pe viață cu închisoarea pe 30 de ani dacă nu consideră posibilă aplicarea prescripției

c. de către organul de urmărire penală, odată cu constatarea împlinirii termenului de 25 de ani

163. Termenul de prescripție nu este aplicabil în cazul:

a. infracțiunilor contra patrimoniului, comise cu intenție directă și cu cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari

b. infracțiunilor contra păcii și securității omenirii, al infracțiunilor de război, de tortură, tratament inuman sau degradant și al altor infracțiuni prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte

c. infracțiunilor de corupție și al abuzului de serviciu săvârșite de persoane cu funcții de demnitate publică

164. Care dintre următoarele afirmații reflectă în mod corect noțiunea pedepsei penale potrivit art. 61 alin. (1) din Codul penal art. 61 alin. (1) din Codul penal:

a. pedeapsa penală este o sancțiune morală, aplicată de opinia publică, menită să exprime dezaprobarea socială față de fapta prejudiciabilă

b. pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor

c. pedeapsa penală este o măsură exclusiv reparatorie, prin care persoana este obligată să compenseze integral prejudiciul material și moral cauzat

165. Scopul pedepsei penale este:

a. aplicarea unor suferințe fizice și sancțiuni degradante pentru a descuraja faptele similare

b. eliminarea definitivă a persoanei condamnate din viața socială, indiferent de circumstanțe

c. restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de către alte persoane, fără a se admite cauzarea de suferințe fizice sau înjosirea demnității umane

166. Potrivit art. 62 alin. (2)-(6) din Codul penal, pot fi aplicate numai în calitate de pedepse

complementare următoarele pedepse:

- a. amenda și munca neremunerată în folosul comunității
- b. retragerea gradului militar sau special, a titlului special, a gradului de calificare și a distincțiilor de stat
- c. închisoarea și detențiunea pe viață

167. Potrivit art. 63 din Codul penal, cum se aplică pedepsele persoanelor juridice:

- a. amenda – se aplică numai în calitate de pedeapsă principală, iar privarea persoanei juridice de dreptul de a exercita o anumită activitate și lichidarea acesteia se aplică atât ca pedepse principale, cât și ca pedepse complementare
- b. amenda – se aplică atât ca pedeapsă principală, cât și ca pedeapsă complementară, iar lichidarea persoanei juridice se aplică exclusiv ca pedeapsă complementară
- c. toate pedepsele prevăzute de art. 63 – amenda, privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate și lichidarea – se aplică exclusiv ca pedepse principale

168. Regula generală, prevăzută de art. 64 din Codul penal privind stabilirea amenzii pentru persoanele fizice, este:

- a. mărimea amenzii se stabilește între 100 și 1000 de unități convenționale, fără a lua în considerare situația materială a condamnatului
- b. amenda se stabilește în unități convenționale, între 500 și 3000 de unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material – până la 20000 de unități convenționale, ținând cont de gravitatea infracțiunii și de situația materială a vinovatului și a familiei sale
- c. amenda se calculează în lei, la discreția instanței de judecată, fără limite legale minime sau maxime, ci doar în funcție de natura infracțiunii

169. Cum poate fi înlocuită suma neachitată a amenzii conform art. 64 din Codul penal:

- a. suma neachitată a amenzii se transformă automat în muncă neremunerată în folosul comunității, indiferent de natura faptei
- a. suma neachitată a amenzii se transformă automat în închisoare, indiferent de natura faptei
- b. în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale

170. Termenul pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, atunci când aceasta se aplică în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, se calculează din momentul:

- a. executării pedepsei principale de închisoare
- b. pronunțării hotărârii de condamnare, indiferent de rămânerea ei definitivă
- c. expirării termenului de prescripție a executării pedepsei principale

171. Regimul juridic aplicabil persoanei care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, în ceea ce privește stabilirea termenului pedepsei închisorii, este:

- a. instanța de judecată stabilește pedeapsa închisorii prin reducerea maximului prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită cu o treime, iar în caz de detențiune pe viață, aceasta se comută în 30 de ani de închisoare
- b. instanța de judecată este obligată să aplice măsuri educative în locul pedepsei cu închisoarea, indiferent de gravitatea infracțiunii și de circumstanțele cauzei
- c. instanța de judecată stabilește termenul închisorii din maximul prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită, redus la jumătate

172. Minorii și femeile condamnate își execută pedeapsa cu închisoare în următoarele condiții:

- a. minorii execută pedeapsa în penitenciare de tip închis, iar femeile în centre de detenție comune, împreună cu bărbații, sub regim de supraveghere special

b. minorii execută pedeapsa în centre de detenție pentru minori și tineri, ținându-se cont de personalitatea și antecedentele lor penale, iar femeile condamnate în penitenciare speciale pentru femei

c. minorii execută pedeapsa în penitenciare de tip deschis, indiferent de gravitatea infracțiunii, iar femeile condamnate în penitenciare de tip semiînchis, în vederea resocializării accelerate

173. Conținutul juridic al sancțiunii, constând în privarea unei persoane juridice de dreptul de a exercita o anumită activitate este:

a. interdicția generală de a participa la proceduri judiciare, inclusiv ca parte civilă, indiferent de natura cauzei

b. stabilirea interdicției de a încheia anumite tranzacții, de a emite acțiuni sau alte titluri de valoare, de a primi subvenții, înlesniri ori alte avantaje de la stat sau de a exercita alte activități

c. obligația exclusivă de a achita o amendă, fără restricții suplimentare asupra activității comerciale

174. Esența juridico-penală a sancțiunii, care constă în lichidarea persoanei juridice, este:

a. suspendarea activității persoanei juridice pentru o perioadă determinată, cu posibilitatea reluării ulterioare a activității

b. reorganizarea persoanei juridice într-o altă formă de asociere, stabilită de instanța de judecată

c. dizolvarea persoanei juridice, cu survenirea consecințelor prevăzute de legislația civilă

175. În aplicarea unei pedepse echitabile, instanța de judecată are obligația să respecte:

a. doar circumstanțele atenuante invocate de către apărătorul inculpatului, fără a examina circumstanțele agravante

b. limitele prevăzute de Partea specială a Codului penal și dispozițiile Părții generale, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia

c. practica judiciară anterioară în cauze similare, fără a analiza individual situația personală și familială a condamnatului

176. În cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave comise de un minor, ce condiție trebuie îndeplinită pentru ca instanța să dispună aplicarea unei pedepse penale>

a. minorul să nu fi recunoscut fapta și să fi prezentat o conduită ce încalcă ordinea ședinței de judecată

b. minorul să fi refuzat medierea cu partea vătămată și să nu fi reparat prejudiciul cauzat

c. să se constate că aplicarea unei măsuri cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului

177. Cum trebuie apreciate circumstanțele agravante atunci când ele coincid cu semnele constitutive ale unei infracțiuni din Partea specială a Codului penal:

a. ele se aplică întotdeauna cumulativ, atât ca element constitutiv al infracțiunii, cât și ca circumstanțe agravante generale

b. ele nu pot fi concomitent considerate circumstanțe agravante dacă deja sunt prevăzute ca semne ale componenței de infracțiune în articolele corespunzătoare

c. ele pot fi ignorate de instanța de judecată, întrucât au doar valoare orientativă și nu influențează cuantumul pedepsei

178. Care este efectul concursului dintre circumstanțele atenuante și cele agravante:

a. instanța este obligată să reducă pedeapsa până la minimul prevăzut de Partea specială

b. instanța este obligată să ridice pedeapsa până la maximul prevăzut de Partea specială

c. instanța are posibilitatea, dar nu obligația, de a coborî pedeapsa până la minim sau de a o ridica până la maxim, în funcție de aprecierea circumstanțelor

179. În ce condiții poate instanța de judecată aplica o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită:

- a. exclusiv în cazurile de recunoaștere integrală a vinovăției și încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției
- b. ori de câte ori apreciază discreționar că pedeapsa legală este excesivă, fără raportare la circumstanțe obiective
- c. numai în baza circumstanțelor excepționale legate de scopul și motivele faptei, rolul vinovatului, comportamentul său înainte și după consumarea infracțiunii sau alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei

180. Cum este calificat minoratul în raport cu art. 79 din Codul penal:

- a. minoratul este considerat întotdeauna o circumstanță atenuantă, fără posibilitatea de a fi apreciat excepțional
- b. minoratul este calificat expres de lege drept circumstanță excepțională, care justifică aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege
- c. minoratul este doar un criteriu facultativ, lăsat la aprecierea judecătorului, fără calificare expresă în textul normei

181. Cauzarea de către soț a vătămarilor corporale grave, care au dus la decesul imediat al celui de al doilea soț, aceștia fiind în proces de divorț și în condiție de locuire separată, urmează a fi calificată ca:

- a. violență în familie care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale soldată cu decesul victimei
- b. omorul intenționat cu agravanta, săvârșit asupra unui membru de familie
- c. vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care a provocat decesul victimei

182. Lăsarea unui copil în vârstă de 1 lună în domiciliu pe parcursul a trei zile, în timpul iernii, într-o casă fără încălzire, inacțiune care a cauzat decesul acestuia ca rezultat al hipotermiei, urmează a fi calificată ca:

- a. omorul intenționat comis cu bună știință asupra unui minor
- b. lipsirea de viață din imprudență
- c. infracțiunea de pruncucidere

183. Pentru calificarea acțiunilor unor persoane potrivit agravantei omor intenționat comis de două sau mai multe persoane este necesar ca:

- a. ambele persoane să aibă calitate a de autori
- b. cel puțin unul din ei să aibă calitatea de autor
- c. nu are importanță calitatea persoanei, este necesar să fie mai mult de două persoane

184. Pentru calificarea faptei potrivit agravantei omorul săvârșit prin mijloace periculoase pentru viața sau sănătatea mai multor persoane, este necesar ca:

- a. la fața locului să fie prezente mai multe de trei persoane
- b. nu are importanță numărul persoanelor care ar trebui să fie prezente la fața locului, este important ca mijloacele aplicate să fie de o pericolozitate intensă
- c. la locul faptei să fie prezente cel puțin două persoane, una dintre care este victima vizată

185. Victima infracțiunii de omor săvârșit în stare de afect poate fi doar:

- a. oricare persoană indiferent de legătura lui cu infractorul
- b. persoana care a provocat stare de afect a făptuitorului
- c. persoana care se află în relații apropiate cu infractorul

186. Omorul unui copil nou născut de către tatăl biologic al acestuia se califică ca:

- a. pruncuciderea
- b. omorul intenționat comis asupra unui minor
- c. omorul intenționat comis asupra unui minor și a unui membru de familie

187. Subiectul activ al infracțiunii de pruncucidere este:

- mama biologică a copilului nou născut
- una din rudele apropiate copilului nou născut
- nu are importanță calitatea infractorului în raport cu victima, este necesară întrunire condiției ca copilul să fie nou născut

188. Lipsirea de viață a unui minor în vârstă de 16 ani, la dorința/solicitarea acestuia, de către medic în legătură cu o maladie incurabilă de care suferă victima, urmează a fi calificată ca:

- omorul intenționat, cu agravanta comis cu bună știință asupra unui minor
- lipsirea de viață la dorința persoanei (*eutanasia*)
- încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale care a cauzat decesul pacientului

189. Actele de violență asupra unui membru de familie, în rezultatul cărora a survenit decesul victimei, urmare față de care infractorul nu a manifestat intenția, necesită a fi calificate ca:

- omor din imprudență
- violență în familie care a cauzat vătămare gravă a integrității corporale sau sănătății soldată cu decesul victimei
- vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care au provocat decesul persoanei

190. Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății, care a provocat decesul victimei, este o infracțiune:

- comisă cu intenție
- comisă din imprudență
- comisă cu o dublă formă de vinovăție

191. Subiectul infracțiunii prevăzută la art. 148 Cod penal, lipsirea de viață la dorința persoanei (*eutanasia*), este în mod obligatoriu:

- subiect special, medicul sau un angajat al sistemului medical
- subiect special, una dintre rudele apropiate ale victimei
- subiect general, oricare persoană fizică responsabilă care în momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani

192. Lipsirea de viață a unei persoane iresponsabile, la dorința expresă a victimei și a rudelor acestuia, urmează a fi calificată ca:

- lipsirea de viață la dorința persoanei (*eutanasia*)
- omorul intenționat al unei persoane comise cu agravanta, profitând de stare de dezabilitate a victimei și de două sau mai multe persoane
- omorul intenționat al unei persoane comise cu agravanta profitând de stare de dezabilitate a victimei

193. Omorul săvârșit la comandă necesită calificarea faptelor persoanelor potrivit infracțiunii de:

- omor a unei persoane, cu agravanta săvârșit la comandă
- omor a unei persoane, cu agravantele săvârșit de două sau mai multe persoane și la comandă
- pentru autor, omor a unei persoane, cu agravanta săvârșit la comandă, iar pentru instigator/organizator, norma tip a infracțiunii de omor intenționat

194. Delimitarea infracțiunii de amenințarea cu omor de tentativa de omor constă în faptul că:
- infractorul a renunțat de bună voie la săvârșirea infracțiunii de omor
  - făptuitorul are posibilitatea reală să-și realizeze amenințările, însă nu dorește acest fapt
  - făptuitorul nu are posibilitatea reală să realizeze amenințările făcute
195. Lipsirea intenționată de viață a propriului copil minor de către mamă urmează a fi calificată ca:
- pruncucidere
  - violența în familie cu agravanta, care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei
  - omor intenționat al unei persoane, cu agravantele comis asupra unei membru de familie și cu bună știință asupra unui minor
196. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută la art. 208 Cod penal, atragerea minorilor la activitate criminală sau determinarea lor la săvârșirea unor fapte imorale, se manifestă prin:
- intenție directă
  - intenție directă sau indirectă
  - intenție sau imprudență
197. Întreținerea unui act sexual cu o persoană ca rezultat al confundării acestuia cu soțul, datorită aflării victimei în stare de ebrietate, urmează a fi calificată ca:
- nu poate fi calificată ca o infracțiune de viol
  - infracțiune de viol, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra
  - infracțiune de viol, profitând de imposibilitatea victimei de a-și exprima voința
198. Întreținerea la 06.09.2024 de către făptaș a două acte sexuale neconsimțite succesive prin penetrare vaginală, cu aceeași victimă și în aceleași circumstanțe, cu diferență de timp între raporturile sexuale de 10 minute, urmează a fi calificate potrivit:
- variantei-tip a infracțiunii de viol, reglementată la art.171 alin.(1) Cod penal
  - concurs de infracțiuni, ambele calificate potrivit art.171 alin.(1) Cod penal
  - infracțiunea de viol cu agravanta de către o persoană care anterior a săvârșit un viol prevăzut la alin.(1)
199. Renunțarea de continuarea actului sexual neconsimțit început, urmează a fi examinată ca:
- renunțarea de bună voie de a săvârși infracțiunea
  - nu are importanță pentru calificarea faptei, urmând a fi luat în considerație la individualizarea pedepsei
  - renunțarea de bună voie de a săvârși infracțiunea, dacă nu este determinat de cauze independente de voința făptuitorului
200. Eroarea de fapt cu privire la vârsta victimei, în cazul agravantei infracțiunii de viol săvârșit cu bună știință asupra unui minor:
- exclue imputarea acestei agravante
  - necesită calificarea ca tentativa la infracțiunea de viol cu agravanta săvârșit cu bună știință asupra unui minor

c. necesită calificarea ca infracțiunea de viol cu agravanta săvârșit cu bună știință asupra unui minor

201. Agravanta infracțiunii de viol săvârșit asupra a două sau mai multe persoane nu poate fi incriminată în cazul în care:

- a. ambii făptași au întreținut un act sexual neconsimțit cu victima
- b. unul dintre făptași a întreținut actul sexual neconsimțit iar cel de al doilea a întreprins acțiuni în vederea înfrângerii consimțământului victimei
- c. ambii făptași au întreținut un act sexual neconsimțit cu victima în perioade și circumstanțe diferite

202. Utilizarea armei ca obiect de penetrare anală a victimei urmează a fi calificată ca:

- a. viol, adică act sexual neconsimțit
- b. viol, adică act sexual neconsimțit săvârșit cu aplicarea armei
- c. acțiuni cu caracter sexual neconsimțite săvârșite cu aplicarea armei

203. Întreținerea actului sexual neconsimțit de către tatăl biologic cu fiica sa de 18 ani, care se află la întreținerea financiară a făptașului, urmează a fi calificată ca:

- a. viol, adică act sexual neconsimțit săvârșit asupra persoanei care se află în grija sa
- b. viol, adică act sexual neconsimțit săvârșit asupra unui membru de familie și persoanei care se află în grija sa
- c. viol, adică act sexual neconsimțit, săvârșit asupra unui membru de familie

204. Întreținerea actului sexual neconsimțit cu penetrare anală de către medic cu pacienta sa minoră în vârstă de 14 ani internată în spital, urmează a fi calificată ca:

- a. viol, adică act sexual neconsimțit săvârșit cu bună știință asupra unui minor
- b. viol, adică act sexual neconsimțit săvârșit cu bună știință asupra unui minor și a persoanei care se află la tratamentul făptuitorului
- c. acțiuni cu caracter sexual neconsimțite săvârșite cu bună știință asupra unui minor

205. Victima infracțiunii de hărțuire sexuală poate fi:

- a. bărbat, femeie sau un minor
- b. persoana care se află în dependență față de făptaș
- c. persoana care are același loc de muncă cu infractorul

206. Subiectul infracțiunii de hărțuire sexuală poate fi:

- a. persoana fizică responsabilă care, la ziua săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani
- b. persoana fizică responsabilă care, la ziua săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani
- c. subiect special, caracterizat prin prezența unui raport de subordonare a victimei față de el

207. Actul sexual consimțit, manifestat prin penetrarea anală, săvârșit cu bună știință cu o persoană în vârstă de 9 ani, urmează a fi calificat ca:

- a. act sexual consimțit, săvârșit cu bună știință cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani (art. 174 alin. (1) Cod penal)
- b. acțiuni cu caracter sexual neconsimțite, săvârșite cu bună știință asupra unei persoane care nu a atins vârsta de 14 ani (art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal)
- c. viol, adică act sexual neconsimțit, săvârșit cu bună știință asupra unei persoane care nu a atins vârsta de 14 ani (art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal)

208. Subiectul infracțiunii prevăzută la art. 174 Cod penal, actul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, poate fi:

- a. persoana fizică responsabilă care, la ziua săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani
- b. minorul care a împlinit vârsta de 14 și care este la nivel apropiat cu victima în ceea ce privește vârsta, dezvoltarea fizică și psihică
- c. persoana fizică responsabilă care, la ziua săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani

209. Victima infracțiunii prevăzută la art. 174 Cod penal, actul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, poate fi:

- a. minorul care a împlinit vârsta de 14 ani, dar nu a împlinit vârsta de 16 ani
- b. minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani
- c. nu sunt înaintate criterii față de victimă

210. Persoana care a săvârșit fapta prevăzută la alin. (1) al art.174 Cod penal, actul sexual consimțit cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, nu este pasibilă de răspundere penală, dacă:

- a. nu a împlinit vârsta de 18 ani
- b. este la nivel apropiat cu victima în ceea ce privește vârsta și dezvoltarea psihică
- c. este la nivel apropiat cu victima în ceea ce privește vârsta și dezvoltarea fizică și psihică

211. Întreținerea unui act sexual cu un minor în vârstă de 16 ani, după comiterea infracțiunii prevăzută de art. 175<sup>1</sup> Cod penal (Ademenirea minorului în scopuri sexuale), urmează a fi calificată potrivit:

- a. art. 175<sup>1</sup> Cod penal, ademenirea minorului în scopuri sexuale, ca infracțiune consumată
- b. concurs de infracțiuni, prevăzute la art.175<sup>1</sup> Cod penal și 171 alin.(2) lit. a) Cod penal (violul săvârșit cu bună știință asupra unui minor), în caz dacă actul sexual a fost neconsimțit
- c. concurs de infracțiuni, prevăzute la art. 175<sup>1</sup> Cod penal și 174 alin. (1) (actul sexual consimțit cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani) Cod penal

212. Există o infracțiune de viol (art. 171 Cod penal), dacă actul sexual a fost realizat ca rezultat al:

- a. înșelăciunii
- b. profitării de imposibilitatea victimei de a-și exprima voința
- c. erorii admisă de către victimă asupra făptuitorului

213. Infracțiunea de viol poate fi comisă:

- a. exclusiv cu intenție directă
- b. cu intenție directă sau indirectă
- c. cu intenție directă sau indirectă, inclusiv și prin imprudență în cazul în care există eroare asupra victimei

214. Fapta persoanei urmează a fi calificată potrivit art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal (violul săvârșit cu bună știință asupra unei femei gravide) în cazul în care:

- a. victima era însărcinată
- b. făptuitorul cunoștea că victima este însărcinată
- c. făptuitorul considera că victima este însărcinată

215. Infracțiunea de viol constituie o infracțiune cu componentă materială în cazul în care:

- a. a fost însoțită cu contaminarea intenționată cu virusul HIV
- b. a fost săvârșită cu bună știință asupra unei femei gravide
- c. a fost săvârșită cu aplicarea armei sau a altor obiecte folosite în calitate de arme

216. Subiectul infracțiunii prevăzută la art. 172 Cod penal, acțiuni violente cu caracter

sexual neconsimțite:

- a. poate avea rolul exclusiv de partener activ
- b. poate avea rolul de partener activ sau pasiv
- c. poate avea rolul de partener activ, iar de partener pasiv doar în cazul agravantei săvârșite de două sau mai multe persoane

217. Consimțământul victimei în cazul infracțiunii prevăzută la art. 165 alin. (1) Cod penal, traficul de ființe umane:

- a. înlătură răspunderea penală a făptașului
- b. condiționează recalificarea faptei potrivit art. 220 Cod penal, proxenetismul
- c. nu are importanță asupra calificării faptei

218. Transportarea victimei prin trecerea ilegală a frontierei de stat în cazul infracțiunii prevăzută la art. 165 alin. (1) Cod penal, traficul de ființe umane, condiționează:

- a. calificarea faptelor ca un concurs de infracțiuni prevăzute la art. 165 alin. (1) Cod penal și art. 362 alin. (1) Cod penal, trecerea ilegală a frontierei de stat
- b. acțiunea de trecere ilegală a frontierei de stat la transportare a persoanei este absorbită de infracțiunea de trafic de ființe umane
- c. calificarea acțiunii de trecere ilegală a frontierei de stat depinde de faptul dacă victima deține sau nu pașaport

219. Acțiunea de trafic de ființe umane, săvârșită prin răpire:

- a. se califică doar potrivit art. 165 Cod penal, traficul de ființe umane
- b. necesită calificarea faptelor ca un concurs de infracțiuni prevăzute la art. 165 alin. (1) Cod penal și art. 164 alin. (1) Cod penal, răpirea unei persoane
- c. necesită calificarea faptelor ca un concurs de infracțiuni prevăzute la art. 165 alin. (1) Cod penal și art. 166 Cod penal, privațiunea ilegală de libertate

220. Subiectul infracțiunii de trafic de ființe umane este:

- a. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani
- b. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani, și persoana juridică
- c. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani, și persoana juridică

221. Victima infracțiunii de trafic de ființe umane poate fi:

- a. oricare persoană, indiferent de gen
- b. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani
- c. persoana care a împlinit vârsta de 18 ani

222. Infracțiunea de privare ilegală de libertate poate fi comisă cu:

- a. intenție directă
- b. intenție directă sau indirectă
- c. intenție sau imprudență, ultima exprimată prin sine-încredere

223. Subiectul infracțiunii prevăzută la art. 169 Cod penal, internarea ilegală într-o instituție psihiatrică, poate fi:

- a. subiect special, persoana în atribuțiile de serviciu al căreia intră adoptarea oricărei dintre soluțiile de internare

b. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani

c. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani și persoana juridică

224. Infracțiunea de violare de domiciliu protejează:

- a. dreptul persoanei la inviolabilitatea de domiciliu
- b. dreptul persoanei asupra proprietății
- c. dreptul la libera circulație

225. Încălcarea regulilor de protecție a muncii, care a provocat din imprudență decesul unei persoane (art. 183 alin. (2) Cod penal), condiționează calificarea faptei ca:

- a. concurs de infracțiuni, în dependență de numărul persoanelor decedate
- b. o singură infracțiune continuă
- c. o singură infracțiune, numărul persoanelor decedate se ia în considerare la individualizarea pedepsei

226. Dintre infracțiunile care nu constituie normă de blanchetă în plan contravențional fac parte:

- a. delapidarea averii străine (art.191 Cod penal)
- b. furtul (art.186 Cod penal)
- c. jaful (art.187 Cod penal)

227. Daune în proporții considerabile constituie:

a. valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

b. valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvârșirii faptei, nu depășește 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei

c. criteriul considerabil al daunelor cauzate se stabilește individual pentru fiecare caz în parte, în dependență de venitul pe care îl are victima

228. Cum influențează calificarea faptei în cazul infracțiunii de furt, dacă prejudiciul este cauzat în proporții mari:

- a. se va califica potrivit agravantei „cu cauzarea de daune în proporții mari”
- b. în cazul infracțiunilor de sustrageri, se operează cu alte limite de calculare a daunelor
- c. fapta se va califica potrivit norme-tip (art. 186 alin. (1) Cod penal)

229. Va influența calificarea faptei în cazul infracțiunilor de sustragere dacă, victima va aprecia dauna cauzată ca fiind ne considerabilă pentru ea:

a. poziția victimei în raport cu dauna în proporții considerabile nu are impact asupra calificării faptei

b. agravanta „daune în proporții considerabile” se va exclude

c. procurorul sau instanța de judecată va decide aspectul de calificare a faptei, raportând prejudiciul cauzat la circumstanțele faptei

230. Sustragerea bunurilor altei persoane, cu amenințarea de aplicare a violenței periculoase pentru viață, se califică ca:

- a. jaf (art. 187 Cod penal)

- b. șantaj (art. 189 Cod penal)
- c. tâlhărie (art. 188 Cod penal)

231. Fapta persoanei urmează a fi calificată în baza art. 186 Cod penal, furt, dacă:

- a. sustragerea se face în prezența altor persoane, care observă actul luării bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise
- b. sustragerea are loc în prezența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane
- c. sustragerea bunurilor în lipsa persoanei, care, la presupunerea făptuitorului, îi aparțin

232. Pentru calificarea faptelor potrivit art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei:

- a. este important ca violența nepericuloasă să fie aplicată până la sustragere
- b. este important ca violența nepericuloasă să fie aplicată în timpul acțiunii de sustragere
- c. nu are importanță faptul când a fost aplicată violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, este important să fie aplicată până la consumarea sustragerii

233. Subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine (art. 191 Cod penal) este:

- a. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani
- b. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani și are calitatea specială de administrator al bunurilor
- c. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani și are calitatea specială de administrator al bunurilor

234. Acțiunea de sustragere a averii proprietarului prin pungășie săvârșită în proporții mici urmează a fi calificată ca:

- a. pungășie (art. 192 Cod penal)
- b. sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului (art. 105 Cod contravențional)
- c. jaf (art. 187 Cod penal)

235. Comiterea infracțiunii de jaf în cadrul căreia persoana era mascată cu o mască de medicală de protecție, în timpul unei pandemii, perioadă în care purtarea acesteia era obligatorie, se califică ca:

- a. jaf, săvârșit de o persoană mascată (art. 187 alin. (2) lit. c) Cod penal)
- b. jaf (art. 187 alin. (1) Cod penal)
- c. calificarea faptei depinde dacă masca de protecție medicală era una autorizată de instituțiile statului sau confecționată artizanal

236. Participarea persoanei în calitate de instigator la comiterea infracțiunii de delapidare a averii străine cu folosirea situației de serviciu, în condiția în care nu dispune de atribuțiile respective, urmează a fi calificată ca:

- a. delapidarea averii străine cu folosirea situației de serviciu (art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal), cu concretizarea că ultimul a comis infracțiunea în calitate de instigator
- b. delapidarea averii străine (art. 191 alin. (1) Cod penal), deoarece ultimul nu a uzat de atribuțiile de serviciu la comiterea faptei
- c. dacă persoana nu participă în calitate de autor, acțiunile acestuia urmează a fi calificate potrivit altor infracțiuni de sustragere

237. În cazul căreia categorii de infracțiuni, sustragerea reușită a bunurilor respective nu se ia în considerație la calificare, dar trebuie luată în considerație la individualizarea pedepsei:

- a. art. 187 Cod penal (jaful)

- b. art. 186 Cod penal (furtul)
- c. art. 188 Cod penal (tâlhăria)

238. Obiectul material al infracțiunii de tulburare de posesie (art. 193 Cod penal) nu poate fi:

- a. o casă
- b. mijlocul de transport
- c. terenul de pământ

239. Pentru încadrarea faptei potrivit variantei-tip a infracțiunii de escrocherie (art. 190 alin. (1) Cod penal) este necesară cauzarea:

- a. daunelor în proporții considerabile
- b. daunelor care depășesc proporții mici
- c. nu are importanță pentru varianta-tip valoarea minimă a daunelor

240. Subiectul infracțiunii de tulburare de posesie (art. 193 alin. (1) Cod penal) poate fi:

- a. persoana fizică care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit vârsta de 16 ani, și persoana juridică
- b. persoana fizică care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit vârsta de 14 ani
- c. persoana fizică care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit vârsta de 16 ani

241. Dependența victimei față de făptaș, în cazul infracțiunii de determinare la sinucidere (art. 150 Cod penal), reprezintă:

- a. semn al laturii obiective
- b. circumstanță agravantă, în ordinea art. 77 Cod penal
- c. forma agravantă a infracțiunii

242. Consecințele pentru inculpat în cazul în care, după comiterea infracțiunii de determinare la sinucidere, victima a încercat să se sinucidă sunt:

- a. limita minimă a pedepsei se reduce până la jumătate
- b. nu are efecte asupra inculpatului
- c. instanța urmează să aprecieze acest fapt ca circumstanță atenuantă

243. Răpirea minorului de către rudele apropiate constituie:

- a. forma agravantă a infracțiunii de răpire a unei persoane
- b. circumstanță agravantă în ordinea art. 77 Cod penal
- c. constituie o infracțiune separată și distinctă de infracțiunea de răpire a unei persoane

244. Cauzarea vătămării corporale grave din imprudență în timpul săvârșirii infracțiunii de răpire a unei persoane (art. 164 Cod penal) impune:

- a. calificarea separată a faptei, potrivit infracțiunii de răpire și vătămarea corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență
- b. calificarea faptei ca agravantă a infracțiunii de răpire a unei persoane
- c. a fi luată în considerație la individualizarea pedepsei

245. Restituirea bunurilor, ca rezultat al însușirii acestora prin escrocherie, condiționează:

- a. absolvirea învinutului de răspundere penală
- b. recalificarea faptei potrivit art. 196 Cod penal (cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere)

- c. urmează a fi apreciată ca circumstanță atenuantă în ordinea art. 76 Cod penal

246. Care agravantă se regăsește în cazul infracțiunii de însușire sau utilizare ilicită a energiei electrice, termice sau a gazelor naturale (art. 194 Cod penal):

- a. cauzarea de daune în proporții deosebit de mari
- b. cauzarea de daune în proporții mari
- c. cauzarea de daune, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

247. Lipsirea de mijloace de existență primară a victimei de către o rudă apropiată urmează a fi calificată ca violență în familie (art. 201<sup>1</sup> Cod penal), dacă:

- a. s-a făcut în sensul izolării victimei
- b. au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății
- c. nu este necesară existența unor condiții suplimentare

248. Agravanta de provocare a vătămarilor medii a integrității corporale sau a sănătății, ca rezultat al comiterii infracțiunii de violență în familie, se caracterizează prin:

- a. dublă formă de vinovăție, intenție față de acțiunile de violență în familie și imprudență față de vătămarea corporale medii
- b. doar prin intenție directă
- c. intenție directă și indirectă

249. Subiectul infracțiunii de atragere a minorului la activitatea criminală sau determinarea lor la săvârșirea unor fapte imorale (art. 208 Cod penal) este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de:

- a. 16 ani
- b. 14 ani
- c. 18 ani

250. Atragerea unui minor la consumul ilegal de substanțe stupefiante, ca rezultat al aplicării violenței, urmează a fi calificată ca:

- a. agravantă la infracțiunea de atragere a minorului la consumul ilegal de substanțe stupefiante, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efect similar (art. 209 Cod penal)
- b. se califică ca concurs de infracțiuni, dacă consecințele aplicării violenței față de minor pot fi calificate la una din normele părții speciale a Codului penal
- c. constituie circumstanță agravantă, în sensul art. 77 Cod penal

251. Acțiunea ilegală de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei în cazul violenței asupra familiei se comite cu:

- a. dublă formă de vinovăție, intenție față de acțiunea de violență în familie și imprudență față de consecințe
- b. intenție directă
- c. intenție directă sau intenție indirectă

252. Scoaterea propriului copil din țară prin prezentarea unor informații false aferent acordului celui de al doilea soț:

- a. se pedepsește penal potrivit infracțiunii prevăzută de art. 207 Cod penal, scoaterea ilegală a copiilor din țară
- b. fapta nu constituie infracțiune

- c. fapta constituie infracțiune, doar dacă s-a soldat cu urmări grave pentru copil

253. Poate fi calificată ca infracțiune de incest (art. 201 Cod penal) raportul sexual întreținut între:

- a. mamă și fiu
- b. unchi și nepoată
- c. verișor și verișoară

254. Este pasibilă de răspundere penală persoana în vârstă de 17 ani, care a întreținut un raport sexual consimțit cu sora sa în vârstă de 16 ani:

- a. este pasibilă de răspundere penală, or, vârsta de tragere la răspundere penală pentru infracțiunea de incest (art. 201 Cod penal) este de 16 ani
- b. nu poate fi atras la răspundere penală, deoarece raportul sexual este consimțit
- c. nu poate fi atras la răspundere penală, din considerent că ambii subiecți sunt minori și diferența de vârstă este mai mică de 2 ani

255. Acțiunea violentă, comisă de tată asupra fiicei sale în vârstă de 16 ani, soldată cu vătămarea neînsemnată a integrității corporale, condiționează:

- a. calificarea faptei potrivit infracțiunii de violență în familie săvârșită cu bună știință asupra unui minor (art. 201<sup>1</sup> alin. (2) lit. a<sup>1</sup>) Cod penal)
- b. calificarea faptei potrivit infracțiunii de violență în familie (art. 201<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal)
- c. fapta nu constituie infracțiune

256. În cazul agravantei săvârșită asupra a doi sau mai mulți membri ai familie de la infracțiunea de violență în familie (art. 201<sup>1</sup> alin. (2) lit. a) Cod penal) este necesar ca acțiunile făptașului:

- a. să fie efectuate simultan asupra a cel puțin doi membri de familie
- b. să fie efectuate simultan sau etapizat asupra a cel puțin doi membri de familie, acțiunile îmbrăcând forma unei infracțiuni prelungite
- c. să fie efectuate printr-o acțiune unică îndreptată asupra a doi sau mai mulți membri de familie concomitent

257. Concurs de infracțiuni între agravantele infracțiunii de violență în familie și calificarea separată a acestora:

- a. poate să existe, în cazul agravantei prevăzute la alin. (4) cu cele prevăzute la alin. (3)
- b. nu poate să existe, fapta se califică potrivit normei care prevede cea mai aspră pedeapsă
- c. nu poate să existe, fapta se califică potrivit normei care prevede cea mai aspră pedeapsă, fiind reținute și celelalte agravante

258. Subiectul infracțiunii prevăzută la art. 209 Cod penal, atragerea minorului la consumul ilegal de substanțe stupefiante, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare poate fi:

- a. potrivit art. 21 Cod penal, persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani
- b. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani
- c. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 18 ani

259. Subiectul infracțiunii prevăzută la art. 212 alin. (1) Cod penal, punerea intenționată a altei persoane în pericol de contaminare cu virusul HIV, este:

- a. persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani

- b. persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani
- c. persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani, care este purtătoare a virusului HIV

260. Latura subiectivă a infracțiunii de încălcare din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale se manifestă prin:

- a. imprudență față de fapta prejudiciabilă și imprudență față de urmările survenite
- b. imprudență față de fapta prejudiciabilă și intenție indirectă față de urmările survenite
- c. intenție indirectă față de fapta prejudiciabilă și imprudență față de urmările survenite

261. Sustragerea din depozitul magazinului în fiecare a zi a materialelor de construcție în sumă de 9.000 lei, acțiunile având la bază o intenție unică, reprezintă:

- a. infracțiunea de furt în formă prelungită
- b. infracțiunea de furt în formă continuă
- c. fiecare acțiune ilegală de sustragere urmând a fi calificată separat, ca infracțiuni consumate

262. În cazul infracțiunii de hărțuire sexuală (art. 173 Cod penal), victima și făptuitorul:

- a. pot avea apartenență sexuală diferită sau aceeași apartenență sexuală
- b. trebuie să aibă apartenență sexuală diferită
- c. trebuie să aibă aceeași apartenență sexuală

263. Semănatul ori cultivarea de plante ce conțin droguri, prelucrarea ori utilizarea unor astfel de plante fără autorizație sau semănatul ori cultivarea de plante pentru fabricarea produselor etnobotanice, săvârșite în proporții mici și cu scop de înstrăinare, condiționează:

- a. atragerea la răspundere penală, indiferent de mărimea proporțiilor
- b. atragerea la răspundere penală doar de la proporții mari și mai mult
- c. nu atrage răspundere penală

264. Agravanta prevăzută la art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu utilizarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, poate fi incriminată doar dacă:

- a. categoria drogurilor reținute inculpatului sunt incluse în Listele nr. 1 ale Convenției unice asupra stupefiantelor din 30.03.1961 și Convenției asupra substanțelor psihotrope din 21.02.1971
- b. substanțele menționate sunt folosite la producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea lor în diferite scopuri
- c. este suficient ca, prin intermediul drogurilor expuse, să se realizeze una din acțiunile laturii obiective prevăzută la alin. (1) și (2) ale art. 217 Cod penal

265. Subiectul infracțiunii prevăzută la art. 217<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, poate fi comis de:

- a. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani
- b. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani, și persoana juridică
- c. persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 14 ani, și persoana juridică

266. Sustragerea plantelor care conțin droguri și etnobotanice sau a părților acestora de pe terenurile de pământ care aparțin unităților administrativ teritoriale, care au crescut fără careva influență din partea unei persoane, urmează a fi calificată potrivit:

- a. art. 217<sup>4</sup> Cod penal, sustragerea sau extorcarea drogurilor sau etnobotanice

- b. art. 217 sau art. 217<sup>1</sup> Cod penal, în dependență de scop
- c. concursului de infracțiuni între art. 217<sup>4</sup> Cod penal și art. 217 sau art. 217<sup>1</sup> Cod penal, în dependență de scop

267. Fapta unui taximetrist, care observă că clientul a uitat în automobil portmoneul cu bani în sumă ce depășește proporțiile mici, nu comunică acestuia, iar ulterior însușește banii, poate fi calificată drept:

- a. furt (art. 186 Cod penal)
- b. jaf, (art. 187 Cod penal)
- c. escrocherie (art. 190 Cod penal)

268. Concurența între art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b<sup>1</sup>) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, de o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani cu atragerea minorilor și art. 208 Cod penal, atragerea minorilor la activitate criminală sau determinarea la săvârșirea unor fapte imorale, reprezintă concurență între:

- a. o normă specială și una generală
- b. două norme speciale
- c. două norme generale

269. Acțiunile persoanei care, pe lângă organizarea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor, a pus la dispoziția consumatorilor de droguri în mod gratuit droguri, urmează a fi calificate ca:

- a. concurs de infracțiuni dintre art. 219 Cod penal, organizarea ori întreținerea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor și art. 217<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare
- b. fapta se califică doar potrivit art. 219 Cod penal, organizarea ori întreținerea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor, care este o normă specială
- c. fapta se califică doar potrivit art. 219 Cod penal, organizarea ori întreținerea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor, deoarece acțiunea de punere la dispoziția consumatorilor de droguri în mod gratuit a drogurilor nu se sancționează penal

270. Coruperea alegătorilor, art. 181<sup>1</sup> Cod penal, este o infracțiune:

- a. contra drepturilor constituționale a cetățenilor de vot și de a fi ales
- b. corupere în sectorul public
- c. contra suveranității, independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova

271. În cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu:

- a. o treime
- b. o pătrime
- c. o treime din maximul pedepsei prevăzută

272. În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală:

- a. beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă și cu o treime pentru muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare
- b. beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare
- c. beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod doar în cazul pedepsei cu amendă

273. Se consideră infracțiune neconsumată:
- renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii
  - pregătirea și tentativa de infracțiune
  - doar tentativa de infracțiune
274. Pentru pregătirea de infracțiune și tentativa de infracțiune:
- detențiunea pe viață se aplică după caz
  - detențiunea pe viață se aplică nu se aplică doar pentru tentativa de infracțiune
  - detențiunea pe viață nu se aplică
275. La aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni se ține cont de:
- caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi;
  - caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului;
  - urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi;
276. Mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi:
- mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod
  - mai mică de două treimi din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod
  - mai mică de trei pătrimi din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod
277. Organizatorul, instigatorul și complicele la o infracțiune, prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție, se sancționează:
- potrivit faptelor săvârșite
  - cu pedeapsa prevăzută de lege pentru organizator
  - cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor
278. În cazul unui concurs de infracțiuni, când s-a stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori alte categorii de pedepse:
- se aplică ca pedeapsă definitivă detențiunea pe viață
  - se aplică ca pedeapsă definitivă închisoarea pe un termen de 30 ani
  - se aplică ca pedeapsă doar pentru infracțiunea cea mai gravă săvârșită
279. La cumularea pedepselor, dacă prin una din sentințe este stabilită pedeapsa detențiunii pe viață:
- pedeapsa definitivă va fi de 30 ani închisoare
  - pedeapsa definitivă va fi detențiunea pe viață
  - pedeapsa definitivă va fi detențiunea pe viață, după caz instanța, poate stabili o pedeapsă de 30 ani închisoare
280. Amenzile și confiscările de bunuri rezultate din executarea hotărârilor unui stat străin revin:
- statelor, corespunzător statelor vizate în mod egal
  - statului respectiv, fără a fi prejudiciate drepturile Republicii Moldova
  - Republicii Moldova, fără a fi prejudiciate drepturile statelor terțe
281. La cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de

infracțiuni sau al unui cumul de sentințe:

- a. unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității
- b. unei zile de închisoare îi corespund 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității
- c. unei zile de închisoare îi corespund între 2 și 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității

282. Termenele de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și de închisoare se calculează în:

- a. zile, luni și ani, iar cele de muncă neremunerată în folosul comunității – în ore
- b. luni și ani, iar cele de muncă neremunerată în folosul comunității – în ore
- c. zile, luni și ani

283. Timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei:

- a. se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi
- b. se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunității – calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității
- c. se include doar în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi

284. Durata arestului preventiv și cea a executării pedepsei cu închisoare, aplicate prin hotărâre a instanței de judecată, pentru infracțiunea săvârșită în străinătate:

- a. nu se includ în termenul pedepsei
- b. se includ în termenul pedepsei
- c. se includ în termenul pedepsei, în cazul extradării persoanei în condițiile legii, calculându-se o zi pentru o zi

285. Timpul, în care condamnatul, în cursul executării pedepsei, urmează un tratament spitalicesc, se include în:

- a. durata executării pedepsei, cu excepția cazului în care și-a provocat singur boala, fapt ce s-a constatat în cursul executării pedepsei
- b. durata executării pedepsei
- c. durata executării pedepsei, fără excepții

286. În durata executării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității nu se include:

- a. timpul în care condamnatul nu lipsește de la locul de muncă
- b. timpul în care condamnatul lipsește de la locul de muncă
- c. perioada în care condamnatul lipsește de la locul de muncă

287. Prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la:

- a. executarea reală, parțială sau totală a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată
- b. executarea totală a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată
- c. executarea parțială sau totală a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată

288. Amânarea executării pedepsei pentru femei gravide poate avea loc, dacă:

- a. au doi sau mai mulți copii până la vârsta de 8 ani
- b. au copii în vârstă de până la 8 ani
- c. care au copii în vârstă de până la 6 ani

289. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de:

- a. instanța de judecată, ținând cont de poziția acuzatorului de stat
- b. instanța de judecată, în limitele de la 1 an la 5 ani
- c. instanța de judecată, în limitele de la 1 an la 3 ani

290. Controlul asupra comportării celor condamnați, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, îl exercită:

- a. organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv
- b. organele de probațiune
- c. organele de poliție de la domiciliu condamnaților

291. În cazul condamnării minorului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei:

- a. participarea la programul probațional nu este obligatorie
- b. participarea la programul probațional este obligatorie
- c. în fiecare caz separat, decide organul de probațiune de la domiciliul minorului

292. În decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, instanța de judecată poate anula:

- a. în întregime sau parțial, obligațiile stabilite anterior condamnatului ori adăuga altele noi
- b. obligațiile stabilite anterior condamnatului ori adăuga altele noi
- c. în întregime sau parțial, obligațiile stabilite anterior condamnatului

293. Condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare presupune că:

- a. a doua parte a pedepsei se execută în penitenciar
- b. e la latitudinea instanței de judecată să decidă care parte a pedepsei se execută inițial
- c. prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă

294. În cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât:

- a. jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată. În cazul acordului de cooperare, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi redusă până la un an
- b. jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată
- c. două treimi din pedeapsa stabilită de instanța de judecată

295. În cazul acordului de cooperare, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi redusă până la:

- a. un an
- b. trei luni
- c. șase luni

296. Liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen poate fi aplicată dacă condamnatul care, la momentul săvârșirii infracțiunii, a atins vârsta de 21 ani, a executat, efectiv, cel puțin:

- a. jumătate din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave
- b. jumătate, dar nu mai puțin de 90 de zile de închisoare, din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave
- c. jumătate, dar nu mai puțin de 90 de zile de închisoare, din termenul de pedeapsă stabilit

297. Liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen poate fi aplicată minorilor, persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, și persoanelor care au împlinit vârsta de 60 de ani, dacă aceștia au executat, efectiv, cel puțin:

- a. două treimi din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave
- b. o treime din termenul de pedeapsă stabilit
- c. o treime din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave

298. Controlul asupra comportării celor liberați condiționat de pedeapsă înainte de termen îl exercită:

- a. organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv
- b. organele de probațiune
- c. procurorul

299. La înlocuirea părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă instanța de judecată poate alege:

- a. pedeapsa care își va atinge scopul reeducării persoanei
- b. orice pedeapsă mai blândă
- c. orice pedeapsă mai blândă, din cele specificate la art. 62, în limitele prevăzute pentru fiecare categorie de pedepse

300. Instanța de judecată, dacă constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute la art. 104 Cod penal, pot fi liberați de pedeapsă minorii condamnați pentru:

- a. săvârșirea unei infracțiuni ușoare, mai puțin grave sau grave
- b. săvârșirea unei infracțiuni ușoare, mai puțin grave
- c. săvârșirea unei infracțiuni ușoare

301. Dacă în perioada amânării executării pedepsei persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă:

- a. în condițiile art. 84
- b. în condițiile art. 85
- c. în condițiile prevăzute de art. 84 sau art. 85

302. Termenele de prescripție a executării pedepsei se reduc pe jumătate pentru:

- a. persoanele care, la data săvârșirii infracțiunii, erau minori
- b. persoanele care, la data săvârșirii infracțiunii, erau minori și persoanele cu vârsta între 18-21 ani
- c. persoanele care, la data săvârșirii infracțiunii, aveau vârsta între 18-21 ani

303. Curgerea prescripției se întrerupe, dacă persoana se sustrage de la executarea pedepsei sau dacă:

- a. până la expirarea termenelor prevăzute de legea penală săvârșește o nouă infracțiune
- b. până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și (2) săvârșește din imprudență o nouă infracțiune
- c. până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și (2) săvârșește cu intenție o nouă infracțiune

304. În cazul eschivării de la executarea pedepsei, curgerea termenului de prescripție începe:

- a. din momentul prezentării persoanei pentru executarea pedepsei sau din momentul reținerii acesteia, iar în caz de comitere a unei noi infracțiuni – din momentul săvârșirii ei
- b. din momentul prezentării persoanei pentru executarea pedepsei, iar în caz de comitere a unei noi infracțiuni – din momentul săvârșirii ei
- c. din momentul prezentării persoanei pentru executarea pedepsei

305. Prescripția nu înlătură executarea pedepselor principale stabilite pentru infracțiunile contra:

- a. păcii și securității omenirii sau pentru infracțiunile de război, prevăzute la art. 135-137 și 143
- b. păcii și securității omenirii sau pentru infracțiunile de război, prevăzute la art. 135-137, 139 și 143
- c. securității omenirii sau pentru infracțiunile de război, prevăzute la art. 135-137, 139 și 143

306. Instanța de judecată poate să aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical:

- a. internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă
- b. internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită
- c. internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere deschisă

307. Persoanele internate în instituții psihiatrice cu supraveghere riguroasă sunt deținute în condiții ce exclud:

- a. posibilitatea interacționării cu alte persoane internate
- b. posibilitatea săvârșirii părăsirii instituției psihiatrice
- c. posibilitatea săvârșirii de către ele a unei noi fapte prejudiciabile

308. Dacă instanța de judecată nu va găsi necesară aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical unui alienat, precum și în cazul încetării aplicării unor astfel de măsuri, ea:

- a. îl poate încredința spre îngrijire rudelor sau tutorilor
- b. îl poate încredința spre îngrijire rudelor sau tutorilor, dar sub o supraveghere medicală obligatorie
- c. îl va încredința sub supraveghere medicală obligatorie

309. În caz de aplicare a pedepsei după însănătoșire, durata de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical:

- a. se deduce din termenul pedepsei
- b. nu se deduce din termenul pedepsei
- c. în fiecare caz în parte va decide instanța de judecată, ținând cont de concluzia instituției medicale

310. Încetarea tratamentului medical forțat este dispusă de către:

- a. instanța de judecată, la propunerea procurorului
- b. instanța de judecată
- c. instanța de judecată, la propunerea instituției medicale în care se tratează persoana respectivă

311. Minorului îi pot fi aplicate:

- a. o singură măsură de constrângere cu caracter educativ
- b. concomitent, câteva măsuri de constrângere cu caracter educativ
- c. în fiecare caz va decide instanța de judecată

312. Măsurile de constrângere cu caracter educativ se aplică minorilor până la:

- a. atingerea majoratului, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite
- b. atingerea majoratului
- c. atingerea vârstei de 21 ani

313. La luarea deciziei privind expulzarea persoanelor:

- a. nu se va ține cont de dreptul la respectarea vieții private
- b. se va ține cont de dreptul la respectarea vieții private, dacă acest aspect va fi invocat
- c. se va ține cont de dreptul la respectarea vieții private a acestora

314. Confiscarea specială constă în:

- a. trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor
- b. trecerea în proprietatea statului a bunurilor
- c. trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor sau a părților vătămate

315. Confiscarea specială se aplică, chiar dacă:

- a. învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori dacă a fost aplicată amnistia sau a survenit decesul acestuia

- b. chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori dacă a fost aplicată amnistia sau a survenit decesul acestuia
- c. chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală

316. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția:

- a. infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal
- b. infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave
- c. infracțiunilor grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal

317. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul:

- a. se aplică, indiferent de modalitatea de săvârșire a infracțiunii
- b. unui mijloc de informare în masă
- c. unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă

318. Una dintre condițiile aplicării confiscării extinse este ca valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, să depășească cu mai mult de:

- a. 20 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta
- b. 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta
- c. 60 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta

319. În cazurile în care bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni nu mai există:

- a. confiscarea specială este înlocuită prin amendă
- b. se dispune urmărirea patrimoniului
- c. se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora

320. Amnistia este actul ce are ca efect:

- a. înlăturarea pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei
- b. înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei
- c. înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei

321. Amnistia nu are efecte asupra:

- a. măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate
- b. măsurilor de siguranță
- c. asupra drepturilor persoanei vătămate

322. Amnistia nu se aplică în cazul săvârșirii de infracțiuni prevăzute la:

- a. art. 166<sup>1</sup> alin. (2)-(4) Cod penal
- b. art. 166<sup>1</sup> alin. (2)-(4), precum și persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiuni prevăzute la art. 171-175<sup>1</sup>, 201, 206, 208, 208<sup>1</sup> și 208<sup>2</sup>
- c. art. 171-175<sup>1</sup>, 201, 206, 208, 208<sup>1</sup> și 208<sup>2</sup>

323. Grațierea este actul prin care persoana condamnată:

- a. este liberată, în tot sau în parte, de pedeapsa stabilită de instanță
- b. este liberată
- c. este liberată, în tot sau în parte, de pedeapsa stabilită ori pedeapsa stabilită este comutată

324. Grațierea se acordă de către:
- a. Președintele Republicii Moldova în mod individual
  - b. Președintele Parlamentului Republicii Moldova în mod individual
  - c. Președintele și Parlamentul Republicii Moldova
325. Grațierea nu are efecte asupra pedepselor:
- a. complementare
  - b. complementare, cu excepția cazului în care se dispune altfel prin actul de grațiere
  - c. principale, cu excepția cazului în care se dispune altfel prin actul de grațiere
326. Grațierea nu are efecte asupra:
- a. măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate
  - b. drepturilor persoanei vătămate
  - c. drepturilor persoanei vătămate și a intereselor statului
327. Grațierea nu se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni:
- a. asupra minorilor
  - b. prevăzute la art. 171-175<sup>1</sup>, 201, 206, 208, 208<sup>1</sup> și 208<sup>2</sup>
  - c. asupra minorilor, prevăzute la art. 171-175<sup>1</sup>, 201, 206, 208, 208<sup>1</sup> și 208<sup>2</sup>
328. Împăcarea este actul de înlăturare a:
- a. răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II-III, V-VI și la art. 264 alin. (1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani
  - b. pedepsei penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II-III, V-VI și la art. 264 alin. (1) din Partea specială
  - c. răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II-III, V-VI și la art. 264 alin. (1) din Partea specială
329. Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul:
- a. sesizării organului de urmărire penală și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare
  - b. pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare
  - c. expedierii cauzei în instanța de judecată și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare
330. Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu împăcarea se face de:
- a. reprezentanții lor legali
  - b. tutore
  - c. reprezentanții lor legali, tutore, după caz
331. Împăcarea nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni:
- a. asupra minorilor
  - b. asupra minorilor și femeilor gravide – infracțiunile prevăzute la art. 171-175<sup>1</sup>
  - c. asupra minorilor – infracțiunile prevăzute la art. 171-175<sup>1</sup>, cu excepția infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, dacă acestea au fost săvârșite de către minori, sau în cazul infracțiunilor săvârșite asupra minorilor prevăzute la art. 201, 206, 208, 208<sup>1</sup> și 208<sup>2</sup>
332. Antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei ce apare din momentul:
- a. rămânării definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării
  - b. pronunțării sentinței de condamnare

c. rămânerii irevocabile a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării

333. Stingerea antecedentelor penale anulează:

- a) toate decăderile din drepturi legate de antecedentele penale
- b) toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale
- c) toate decăderile din drepturi legate de sentința de condamnare

334. Se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave:

- a) dacă au expirat 8 ani după executarea pedepsei;
- b) dacă au expirat 10 ani după executarea pedepsei;
- c) imediat după executarea pedepsei cu închisoarea;

335. În caz de respingere a cererii de reabilitare, nu se poate face o nouă cerere decât după:

- a. trei ani
- b. un an
- c. cinci ani

336. Anularea reabilitării judecătorești se efectuează în cazul în care:

- a. după acordarea ei, s-a descoperit că cel reabilitat a mai avut o condamnare
- b. după acordarea ei, s-a descoperit că cel reabilitat a mai comis o infracțiune
- c. după acordarea ei, s-a descoperit că cel reabilitat a mai avut o condamnare care, dacă ar fi fost cunoscută, conducea la respingerea cererii de reabilitare

337. Conform art. 113 din Codul penal, formularea care reflectă în mod exact noțiunea juridico-penală de calificare a infracțiunii este:

- a. stabilirea gradului de pericol social al faptei și individualizarea pedepsei aplicabile în limitele prevăzute de lege
- b. determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală
- c. aplicarea directă a sancțiunii prevăzute de norma penală în raport cu persoana vinovată, fără a mai fi necesară analiza elementelor constitutive ale infracțiunii

338. Calificarea oficială a infracțiunii:

- a. este atributul exclusiv al instanței de judecată, realizată doar în momentul pronunțării hotărârii definitive asupra fondului cauzei
- b. poate fi stabilită provizoriu de apărător, urmând a fi confirmată ulterior de către procuror în faza urmăririi penale
- c. se realizează pe parcursul tuturor etapelor procedurii penale, fiind efectuată atât de către organele de urmărire penală, cât și de către judecători

339. Potrivit art. 114 din Codul penal, calificarea juridico-penală, în ipoteza concursului de infracțiuni reglementat de art. 33:

- a. se efectuează prin indicarea exclusivă a articolului din Codul penal care prevede pedeapsa cea mai gravă, întrucât acesta absoarbe celelalte norme incidente
- b. se efectuează cu invocarea tuturor articolelor sau alineatelor unui singur articol din legea penală care prevăd faptele prejudiciabile săvârșite
- c. se realizează prin stabilirea unei singure încadrări juridice, la alegerea instanței, dintre infracțiunile concurente, pentru a evita dubla incriminare

340. Specificul calificării juridico-penale, în ipoteza concurenței normelor penale, astfel cum este reglementată de art. 115 din Codul penal, este:

- a. concurența normelor penale presupune aplicarea cumulativă a tuturor dispozițiilor legale incidente, chiar dacă acestea reflectă aceeași faptă prejudiciabilă

b. concurența normelor penale se caracterizează prin faptul că aceeași faptă prejudiciabilă este acoperită integral de dispozițiile a două sau mai multe norme penale, constituind însă o singură infracțiune, iar alegerea normei aplicabile se face conform art. 116-118

c. concurența normelor penale intervine doar atunci când o faptă prejudiciabilă produce mai multe urmări prejudiciabile, fiecare dintre ele fiind încadrată distinct în norme penale diferite, ceea ce conduce la existența unui concurs real de infracțiuni

341. La calificarea juridico-penală a unei fapte prejudiciabile, atunci când există concurență între o normă generală și o normă specială, se aplică:

a. norma generală, întrucât aceasta are caracter cuprinzător și asigură o încadrare juridică completă a tuturor formelor faptei prejudiciabile

b. norma specială, deoarece aceasta reglementează cazurile particulare prevăzute și reflectă mai exact natura juridică a faptei, norma generală fiind înlăturată în această ipoteză

c. cumulativ, atât norma generală, cât și norma specială, pentru a reflecta atât caracterul comun al comportamentului infracțional, cât și particularitățile sale distincte

342. La calificarea juridico-penală a unei infracțiuni, atunci când există concurență între două norme speciale, dintre care una prevede circumstanțe atenuante și cealaltă circumstanțe agravante, se aplică:

a. norma specială cu circumstanțe agravante, deoarece reflectă gradul sporit de pericol social al faptei

b. norma specială cu circumstanțe atenuante, aceasta prevalând chiar și în prezența normei cu circumstanțe agravante

c. cumulativ, ambele norme speciale, cu luarea în considerare a circumstanțelor atenuante doar la individualizarea pedepsei

343. În ipoteza concurenței dintre două norme speciale, ambele având circumstanțe atenuante, regula de calificare aplicabilă, potrivit art. 117 din Codul penal, este:

a. se aplică norma specială care prevede pedeapsa mai aspră, întrucât reflectă mai exact gravitatea faptei

b. se aplică norma specială care prevede pedeapsa mai blândă

c. nu poate exista concurența între două norme speciale

344. În situația în care există concurență între două norme speciale, ambele având circumstanțe agravante, la calificarea infracțiunii se aplică:

a. norma specială ce prevede pedeapsa mai aspră

b. norma specială ce prevede pedeapsa mai blândă, pentru a evita sancționarea disproporționată a făptuitorului

c. ambele norme speciale, instanța fiind obligată să stabilească o pedeapsă intermediară între cele două reglementări

345. Concurența dintre o parte și un întreg, în sensul art. 118 alin. (1) din Codul penal, se definește prin:

a. existența mai multor norme penale, fiecare cuprinzând doar circumstanțe agravante ale faptei prejudiciabile

b. existența a două sau mai multor norme penale, una din ele cuprinzând fapta prejudiciabilă în întregime, iar celelalte – numai unele părți ale ei

c. existența mai multor norme penale, fiecare reglementând în mod general faptele prejudiciabile comise

346. Potrivit art. 118 alin. (2) din Codul penal, calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre o parte și un întreg se efectuează:

a. prin invocarea cumulativă a tuturor normelor penale ce prevăd parțial fapta prejudiciabilă

b. exclusiv prin aplicarea normei care prevede circumstanțele atenuante ale faptei prejudiciabile

- c. în baza normei care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite

347. În sensul art. 120 din Codul penal, prin „teritoriul Republicii Moldova” și „teritoriul țării” se înțelege:

- a. exclusiv, suprafața de pământ delimitată de frontierele de stat, fără a include subsolul și spațiul aerian
- b. întinderea de pământ și apele cuprinse între frontierele Republicii Moldova, cu subsolul și spațiul ei aerian
- c. zona terestră și acvatică asupra căreia Republica Moldova exercită jurisdicție economică exclusivă, cu excluderea spațiului aerian

348. În sensul Codului penal, prin „persoană care se bucură de protecție internațională” se înțelege:

- a. exclusiv, reprezentanții diplomatici acreditați pe teritoriul Republicii Moldova și membrii familiilor lor, indiferent de calitatea funcției exercitate
- b. șeful statului străin, inclusiv fiecare membru al organului colegial care exercită funcțiile șefului de stat conform constituției statului respectiv, fie șeful guvernului, fie ministrul de externe al statului străin, precum și membrii familiilor lor care îi însoțesc; sau oricare reprezentant ori persoană cu funcție de răspundere a statului străin sau oricare persoană cu funcție de răspundere ori alt agent al organizației internaționale interguvernamentale care, conform dreptului internațional, are dreptul la protecție specială contra oricărui atac asupra persoanei, libertății și demnității sale, precum și membrii familiei lor care locuiesc împreună cu ei
- c. orice persoană aflată în tranzit pe teritoriul Republicii Moldova, dacă deține un pașaport diplomatic, indiferent de funcția efectiv exercitată

349. Care dintre următoarele enunțuri reflectă în mod corect noțiunea de „persoană cu funcție de răspundere”:

- a. orice persoană angajată într-o instituție privată care îndeplinește atribuții administrative, indiferent de natura însărcinării sale
- b. persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice
- c. orice cetățean care participă la luarea deciziilor în cadrul comunității sale locale, chiar fără o investire oficială

350. În sensul Codului penal, prin „persoană publică” se înțelege:

- a. funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public
- b. persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova, inclusiv membrul unei adunări parlamentare a unei organizații internaționale ori supranaționale
- c. orice persoană juridică ce deține contracte cu statul, indiferent de obiectul activității sale

351. În sensul art. 126 alin. (1) din Codul penal, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane se consideră a fi în proporții mari atunci când depășește:

- a. 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

b. 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

c. 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

352. Potrivit art. 126 alin. (1<sup>1</sup>) din Codul penal, pragul valoric, la care bunurile dobândite, distruse ori trecute peste frontiera vamală, sau paguba cauzată constituie proporții deosebit de mari este:

a. depășirea a 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

b. depășirea a 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

c. depășirea a 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei

353. Conform art. 126 alin. (2) din Codul penal, proporțiile considerabile sau esențiale în raport cu valoarea bunurilor ori a pagubei pricinuite sunt clasificate atunci când valoarea bunurilor sau a pagubei depășește:

a. 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern la momentul săvârșirii faptei

b. 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern la momentul săvârșirii faptei

c. 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern la momentul săvârșirii faptei

354. În accepțiunea Codului penal, prin mijloace din fonduri externe se înțeleg:

a. exclusiv, resursele financiare provenite din bugetul Uniunii Europene, indiferent de destinația lor

b. resursele financiare și materiale alocate în calitate de granturi, subvenții, credite, donații, împrumuturi, ajutor umanitar de către state, Uniunea Europeană, organizații internaționale sau persoane străine, garantate ori contractate de stat, precum și cele nerambursabile

c. doar resursele materiale furnizate de organizațiile internaționale guvernamentale în cadrul tratatelor multilaterale ratificate de Republica Moldova

355. Conform Codului penal, prin mijloace alocate de Uniunea Europeană se înțeleg:

a. resursele provenite din bugetul Uniunii Europene și din bugetele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor acesteia, gestionate sau monitorizate direct ori indirect de către acestea

b. exclusiv, fondurile provenite din contribuțiile voluntare ale statelor membre ale Uniunii Europene, distribuite de Comisia Europeană

c. doar alocațiile financiare destinate proiectelor de cooperare tehnică și umanitară implementate în Republica Moldova de delegațiile Uniunii Europene

356. Înțelesul juridico-penal al sintagmei „timp de război”, potrivit Codului penal, este:

a. perioada cuprinsă între adoptarea unei hotărâri a Parlamentului privind instituirea stării de urgență și încetarea acesteia prin actul normativ de abrogare

b. intervalul de la data declarării mobilizării sau a începerii operațiilor de război până la data trecerii armatei la starea de pace

c. perioada de desfășurare a exercițiilor militare de amploare sau a acțiunilor armate desfășurate de organizații internaționale pe teritoriul Republicii Moldova

357. Care dintre următoarele situații corespunde definiției juridico-penale a mercenarului:

a. persoana, cetățean moldovean, aflat în rezervă, care participă voluntar la un conflict armat desfășurat în afara teritoriului Republicii Moldova, fără a primi o remunerație special promisă

b. persoana, special recrutată, în țară sau în străinătate, pentru a lupta într-un conflict armat, care ia parte la operațiunile militare în vederea obținerii unui avantaj personal sau a unei remunerații

promise de către o parte la conflict sau în numele acesteia, care nu este nici cetățean al părții la conflict, nici rezident pe teritoriul controlat de o parte la conflict, nu este membru al forțelor armate ale unei părți la conflict și nu a fost trimisă de către un stat, altul decât partea la conflict, în misiune oficială ca membru al forțelor armate ale statului respectiv

c. persoana, care, în calitate de observator trimis de Organizația Națiunilor Unite, participă la monitorizarea unui conflict armat, fără a fi implicată în acțiuni militare directe

358. În accepțiunea art. 132<sup>2</sup> alin. (1) din Codul penal, elementul definitoriu care caracterizează actul sexual este:

a. orice acțiune de obținere a satisfacției sexuale prin atingeri corporale sau gesturi cu tentă erotică, indiferent de natura lor

b. orice acțiune de obținere a satisfacției sexuale prin atingeri corporale

c. acțiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect

359. Conform art. 132<sup>2</sup> alin. (2) din Codul penal, acțiunile cu caracter sexual, în sens juridico-penal, reprezintă:

a. exclusiv, penetrarea vaginală, anală sau orală, realizată prin constrângere sau profitând de vulnerabilitatea victimei

b. exclusiv, penetrarea vaginală, realizată prin constrângere sau profitând de vulnerabilitatea victimei

c. orice alte modalități de obținere a unei satisfacții sexuale decât cele calificate drept act sexual, precum și alte acțiuni care nu intră sub incidența art. 173 și 287 din Codul penal sau art. 354 din Codul contravențional

360. Potrivit art. 132<sup>2</sup> alin. (3) din Codul penal, un act sexual sau o acțiune cu caracter sexual se consideră ca neconsimțite:

d. exclusiv, atunci când victima declară în scris că nu și-a dat consimțământul pentru actul sexual respectiv

e. atunci când este însoțit de constrângere fizică sau psihică aplicată victimei ori altei persoane sau când se profită de imposibilitatea persoanei de a se apăra sau de a-și exprima voința

f. în cazul în care actul sexual survine pe timp de noapte sau într-un spațiu privat, fiind prezumat ca neconsimțit prin natura împrejurărilor